

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1982-1983

Nr. 25

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

17 OKTOBER 1983

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	711
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	713
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	722
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	723
H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting	725
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	725
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	729
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	730
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	731
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	733
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	733
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	733
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	735
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	735

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)****G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID****Vraag nr. 67
van 6 juli 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN***Vlaamse administratie — Computerisering*

Gelieve mij mede te delen, voor de Vlaamse administratie en de overheidsdiensten, ressorterend onder de bevoegdheid van de Vlaamse deelregering :

- a. 1. Hoeveel computers er zijn opgesteld;
 2. Wat de naam van de constructeur en de geheuegencapaciteit van elke computer is (uitgedrukt in kilo-bytes „K”, waarvan 1 K het equivalent is van 1024 bytes — 1 byte omvat 8 bits of elementaire schakelingen).
 3. Volgens welke verbintenis werd elk van die computers geïnstalleerd
Aankoop (onderhands-aanbesteding - offerte)
Kostprijs ?
Huur (onderhands-aanbesteding - offerte)
Kostprijs?
Leasing (onderhands-aanbesteding - offerte)
Kostprijs?
 4. Op welke directie, bestuur of dienst elk van die computers geïnstalleerd werd en voor welke doeleinden.
 5. Op welke directie, bestuur of dienst er terminals staan en voor welke doeleinden.
 6. Welke soft ware- en onderhoudscontracten er gesloten zijn, met wie, voor welke termijn en wat de jaarlijkse kostprijs is.
 7. Welke maatregelen er getroffen zijn om de persoonlijke levenssfeer van de eventueel geregistreerde burgers te beschermen.
 8. Welke de planning is voor de volgende jaren inzake de informatica.
- b. 1. Hoeveel toestellen, die tot de bureautiek gerekend worden, er opgesteld zijn.
 2. Volgens welke verbintenschappen die geïnstalleerd zijn, per constructeur.
Aankoop (onderhands-aanbesteding - offerte)
Kostprijs?
Huur (onderhands-aanbesteding - offerte)
Kostprijs?
Leasing (onderhands-aanbesteding - offerte)
Kostprijs?

3. Welke de onderhoudscontracten, de naam van de contracterende partijen en de jaarlijkse kostprijzen zijn.
4. Wat de planning inzake burotika voor de volgende jaren is.

Antwoord

Gelet op de omvang van het antwoord, worden de gevraagde gegevens rechtstreeks aan het geachte lid overgemaakt.

**Vraag nr. 89
van 27 september 1983
van de heer C. DE CLERCQ***Vlaamse Gewest — Financiële participaties*

Mag ik de geachte Voorzitter van de Vlaamse Executieve vragen of het Vlaamse Gewest rechtstreeks eigenaar is van aandelen van nijverheids- en handelsondernemingen, en zo ja, kan mij daarvan een lijst worden bezorgd, met telkens vermelding van de datum van verwerving, van het aandeel in het kapitaal van de vennootschap dat dit aandeel vertegenwoordigt en van de opbrengst als dividenden.

Antwoord

Het Vlaamse Gewest heeft zelf rechtstreeks geen participaties in nijverheids- en handelsondernemingen genomen; hiervoor heeft de Vlaamse Executieve steeds beroep gedaan op de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen, die krachtens een publiekrechtelijk mandaat haar door de wet gegeven en zoals bepaald in art. 5, § 3 van haar statuten, alle opdrachten moet uitvoeren die haar bij decreet van de Vlaamse Raad of bij besluit van de Vlaamse Executieve worden toevertrouwd.

Aldus heeft de GIMV ook de industriële en commerciële participaties, voorheen genomen door de GOM's, overgenomen.

Zo heeft de GIMV ook in opdracht van en namens het Vlaamse Gewest participaties genomen in verschillende ondernemingen.

Deze participaties zijn vermeld in de toelichting bij de jaarrekening van de GIMV en opgenomen in het jaarverslag 1982, waaruit bijgaand uittreksel.

Ter toelichting van deze lijst dient vermeld te worden dat de participatie in de NV VECTOR en in de NV JUMATT intussen verkocht werd aan de privé-aandeelhouders in de vermelde vennootschappen.

Wat het dividend betreft werd enkel door de NV SEYKENS jaarlijks een dividend van 250.000 F uitgekeerd.

25. Aangehouden aandelen, onderschreven obligatie eningen en diverse verbintenissen en verhaalrechten in opdracht van de Executieve van de Vlaamse Gemeenschap

A. Aangehouden aandelen

In uitvoering van art. 5, § 3 der statuten

Naam van de firma	Totaal kapitaal	Totaal aandelen		Aangehouden aandelen		%	Datum intrede GIMV
		Gewone	Preferent	Gewone	Preferent		
1. NV ACV Werkhuizen St.-Pieters-Leeuw	70.000.000						29/8/1980 (CERAC)
2. NV Barco Industries Kuume	350.000.000	350.000		122.500	—	35	16/4/1981
3. NV Brec Lot	300.000.000	30.000		30.000		100	13/11/1980
4. NV R. Claeys Zedelgem	236.666.667	640.176		571.769	—	89,31	6/11/1980
5. NV De Clerck Brugge	57.470.000	2.947	2.800		2.800	48,72	10/9/1982
6. NV Gallic Tienen	34.000.000	17.300	16.700		16.700	49,12	16/3/1981
7. NV Granges Graver Willebroek	600.000.000	60.000		1			30/12/1980
8. NV GS Financieringsmaatschappij Gent	5.000.000	5.000		2.500		50	20/10/1982
9. Hens Voeders Deurne	149.959.758	4.983		2.159		43,33	3/6/1982
10. NV Jumatt Deerlijk	80.000.000	4.100	3.900		3.900	48,75	18/9/1982
11. Kartonfabriek van Duffel Duffel	245.000.000	245.000		60.000		24,49	1/4/1982
12. NV Mondiale Vilvoorde	80.000.000	8.000		8.000		100	27/1/1981
13. NV Nobels Peelman Sint-Niklaas	200.000.000	200.000	—	3			23/12/1982 faill. 8/7/82
14. NV Superia Zedelgem	375.000.000	975.000	—	845.000		86,67	24/2/1981
15. Technomet Groep	1.399.987.000	1.399.987		1.191.987		85,14	12/11/1981
16. NV Truck Development C° Gent	700.000.000	350.000	—	87.500		25	9/9/1982
17. VIM Kuume	500.250.000	500.250		500.000		99,95	16/4/1982
18. NV Allard Turnhout	125.000.000	12.500	—	8.314	—	66,51	20/5/1981
19. NV Comdiam Antwerpen	10.000.000	2.000	—	1.000		50	30/6/1981
20. NV Erasmus Gent	40.000.000	12.300	—	4.920		20	4/6/1981
21. NV Fabelta Ninove	144.336.000	144.336	—	10.100	—	7	4/6/1981
22. Financière Intermills La Hulpe	294.000.000	2.940.000		385.000		13,10	5/6/1981
23. NV GET Malle	46.845.000	9.826	2.666	—	2.666	21,34	23/6/1981
24. NV Goemaere Marke	80.000.000	8.000	—	2.000		25	30/6/1981
25. NV Goessens Sint-Truiden	68.000.000	79.365	—	28.365		35,74	30/6/1981
26. NV Seykens Heist o/d Berg	12.250.000	290	200	—	200	40,82	-/6/1981
27. NV TIS Kerksken/Aalst	82.500.000	76.250	—	11.000	—	9,51	4/6/1981
28. NV L. Tuytschaever & C° Deinze	24.000.000	24.000	—	8.000	—	33,33	4/6/1981
29. NV Vector Haasrode	5.250.000	13.000	—	4.000	—	30,77	2/6/1981

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 240
van 30 juni 1983
van de heer A. DIEGENANT

Filmproductie en audio- visuele media — Toestanden

Mag ik u de volgende vragen stellen die allen handelen over een aantal specifieke toestanden in de wereld van de filmproductie en de audio-visuele media.

1. Betreft: De artikelen 9, 10, 11 en 12 van de „productieovereenkomst“ afgesloten tussen Nederlandse Cultuur en de filmproducers.

Welke producent die een toelage kreeg voor de realisatie van een langspeelfilm of kortfilm heeft een terugbetaling der toegekende toelage en premie gestort aan het Ministerie zoals voorzien in het vermelde contract?

Hoeveel frank? Welke producenten en voor welke films?

Indien het antwoord negatief is; hoe komt het dat het contract niet nageleefd wordt? Wie heeft daar toezicht op uit hoofde van het Ministerie?

2. Zijn de vertoningstoelagen van het Ministerie van Economische Zaken toegekend aan kort- en langspeelfilms terugvorderbaar als terugbetaling der toegekende toelage van het Ministerie van Cultuur?

Welke bedragen werd er dienaangaande teruggestort? Door welke producenten? Welk bedrag staat er momenteel op het cinematografische fonds (Nr. 000-20053 18-37)? Welke bestemming heeft dit geld?

3. Welke films (uitzendrechten) werden van 1980 tot heden door de BRT aangekocht van Belgische producenten of Belgische erkende films?

met de gegevens: producent - realisator - titel en onderwerp - lengte 16 of 35 mm - kostprijs van de uitzendrechten per minuut.

Hoe wordt de kostprijs voor 1 minuut uitzendrechten bepaald? Welke zijn de criteria die gehanteerd worden?

4. Voor de aankoop van films (uitzendrechten) van niet-Belgische producenten; dezelfde vragen en gegevens, als vraag 3.

5. Op BRT-Radio en TV door parastatale instellingen reclame gevoerd. Welke zijn de financiële tegenprestaties van die instellingen aan de BRT in ruil voor reclame?

Zijn deze vergoedingen te vergelijken met de prijzen in het buitenland?

1. In toepassing van de artikelen 9, 10, 11 en 12 van de filmproductieovereenkomst afgesloten tussen het departement en de filmproducenten, werden tot op heden op de rekening van het Kinematografisch Fonds volgende bedragen gestort: periode juli 1971-juli 1983.

produktiefirma	film	bedrag/F
NV Kunst en Kino	Mira — LS	1.613.463
	De Loteling — LS	337.033
	Pallieter — LS	343.990
	Dr. Vlimmen — LS	213.164
	Vrijdag — LS	213.033
	De Vlaschaard — LS	347.535
Andersen Films vzw	Jonny en Jessy — LS	37.925
Showking Films pvba	Niet voor de poesen — LS	1.957.757
	Salut en de kost — LS	37.927
Cine Vog nv	Dood van een non — LS	321.536
Spiralfilm nv	Angela — LS	93.860
IrisFilms/Dacapopvba	Het Dwaallicht — LS	6.428
Fugitive Cinema vzw	De dood van een sandwichman — KF	10.562
	Slijk — KF	204
Debaillie Emiel	Luc Peire's environment — KF	856
Promofilm	Golden Ophelia — LS	2.478
	In alle stilte	101.341
Resobel nv	Lodewijk De Raet — D	30.000
Visie pvba	Verbrande Brug — LS	88.344
	In Kluis — LS	41.629
	Hellegat — LS	68.359
Pierre films	Verloren Paradijs — LS	89.869
	Slachtvee — LS	181.860
	Einde van de reis — LS	97.994
Politiilmvzw	Pietje Rood — AF	581
Crea vzw	Wondershop — LS	25.000
Sixpence	Verloren Maandag —	8.550
Filmproduction vzw		
ExcelsiorFilms vzw	Soldaat van Oranje — LS	37.256
NIM nv	Vrouw tussen hond en wolf — LS	672.725
Kriteria Films nv	Ballet van Vlaanderen — KF	4.662
Deltacitépvba	Exit 7 — LS	7.024
New Star Films pvba	De Witte — LS	968.108
Randfilms vzw	Belsele-Zuid — KF	1.767
Yves Jansen	Textielsculpturen — KF	14.148
Absolon Films	Harpya — AF	12.563
Iblis Films pvba	Menuet — IS	7.335
		8.034.734 fr

Iedere producent voldoet aan deze contractuele verplichting. De dienst Culturele Film houdt toezicht op de zesmaandelijks afrekening met de netto-ontvangsten aan de producent.

Eerstdaags wordt nog een afrekening verwacht van de films „Het Beest“ en „Het einde van de reis“.

2. De toegekende premies door het Ministerie van Economische Zaken komen niet in aanmerking voor terugbetaling aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, daar deze als steun aan de filmnijverheid worden beschouwd.

Op het Kinematografisch Fonds is momenteel voor de productie van films een bedrag van ongeveer 93.000.000 F beschikbaar (bedrag samengesteld uit: het filmkrediet 1983 ten bedrage van 83.500.000 F, restanten van vorige dienstjaren en de ontvangsten van films).

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag laat ik het geachte lid hieronder punt voor punt de nodige informatie geven.

De gegevens inzake punten 3, 4 en 5 van deze vraag zijn nog niet in mijn bezit.

Van zodra ik erover beschik zal ik ze rechtstreeks overmaken aan het geachte lid.

Vraag nr. 251
van 25 juli 1983
van de heer J. VALKENIERS

Wolfspuiten en Westrandgrond te Dilbeek — Grondruil

De grondruil tussen de Wolfspuiten (eigendom van de gemeente Dilbeek) en de Westrandgrond en de hoevegebouwen (eigendommen van de Staat) is nog steeds niet gebeurd daar de Westrandgronden zelf ingevolge het recht van natrekking, eigenlijk eigendom zijn gebleven van de Belgische Staat. Deze zaak sleept nu reeds meer dan 15 jaar aan.

Graag vernamen we dan ook wanneer deze gronden door de nationale regering zullen worden overgedragen aan de Vlaamse regering zodat de ruil definitief kan worden beklonken.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie meedelen.

De overdracht van onroerende goederen van de Staat naar de Vlaamse Gemeenschap wordt geregeld door een koninklijk besluit.

Precedenten in deze materie zijn het KB van 12.08.1981 houdende de overdracht van de Vlaamse kustjachthavens en het KB van 29.07.1983 houdende de overdracht van zandwinningsputten van de Staat aan de Vlaamse Gemeenschap.

Volgens dezelfde werkwijze zullen de rijkssportcentra eveneens worden overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap om BLOSO-sportcentra te worden.

Het KB dat deze zaak regelt is in voorbereiding en zal waarschijnlijk nog dit jaar gepubliceerd worden.

Op de lijst der prioritair over te dragen onroerende goederen staat ook het Rijkssportcentrum Dilbeek vermeld.

Vraag nr. 253
van 25 juli 1983
van de heer J. VALKENIERS

Sportcentrum te Dilbeek — Stand van zaken

Bloso zou definitief hebben afgezien van het geplande rijkssportcentrum te Dilbeek bij gebrek aan financiële middelen. Is dit juist?

De Bloso-luchtdraaghal zou op het einde van dit jaar worden gesloten wegens gebrek aan financiële middelen en wegens het afvloeien van de tewerkgestelde werklozen. Is dit juist?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag moet ik het geachte lid vooraf meedelen dat het gebrek aan financiële midde-

len voor het ogenblik op korte termijn een maximale uitbouw van de BLOSO-sportcentra belet.

Het is echter onjuist dat het BLOSO definitief zou afzien van het sportcentrum te Dilbeek of dat de luchtdraaghal op het einde van het jaar zou worden gesloten.

Er werden echter wel reeds voorbereidende gesprekken gevoerd met het gemeentebestuur omtrent de toekomst van het BLOSO-sportcentrum.

Deze besprekingen zullen verder worden gevoerd met het oog op een vorm van samenwerking met de gemeente.

Het is evenwel noodzakelijk, niet in het minst om juridische redenen, dat het BLOSO-sportcentrum bij KB wordt overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap.

Dit KB is voor het ogenblik in volle voorbereiding en zal waarschijnlijk nog dit jaar gepubliceerd worden, en dit naar analogie met de desbetreffende KB's van 12.08.1981 en 29.07.1983, inzake de overdracht van de Vlaamse kustjachthavens en de zandwinningsputten van de Staat naar de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 258
van 2 augustus 1983
van de heer D. VERVAET

Kasteel Coloma te Sint-Pieters-Leeuw — Schadeproblemen en aankoopplannen

Op 12 maart 1982 stelde ik u een vraag over het Kasteel Coloma te Sint-Pieters-Leeuw. Aansluitend op uw, volgens mij ontwijkend antwoord, had ik vandaag graag het volgende vernomen.

1. Welk bestuur (gemeente of ministerie) is verantwoordelijk voor de opgelopen schade tot 31 januari 1980?
2. Vanaf 31 januari 1980 tot vandaag blijven de plundertochten in en rond het kasteel plaatshebben; wie is hiervoor verantwoordelijk?
3. Bestaat er een schaderaming van de „gewezen” inboedel en van de gebouwen?
4. Zo ja, gelieve me de inhoud ervan volledig te laten weten.
5. Werd de eigenaar reeds schadeloos gesteld? Zo ja, op welke wijze?
6. Hoever staan de huidige plannen: aankoop van het kasteel door het gemeentebestuur van Sint-Pieters-Leeuw, en aankoop door het Groenplan van het park?
7. Hoeveel bedraagt de aankoopprijs in beide gevallen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag laat ik het geachte lid hieronder volgende gegevens geworden.

1. Aangezien vermeld kasteel tijdens de periode 17 juli 1974 tot 31 januari 1980 door het kabinet van de toenmalige Minister van Nederlandse Cultuur ten behoeve van het Ministerie van Nederlandse

Cultuur werd in huur genomen, wordt dit laatste mede verantwoordelijk geacht voor de schade welke op dit domein ingevolge vandalisme werd aangericht.

2. Na het verstrijken van de huurtermijn (3 1.1.1980) kan de verantwoordelijkheid van de Vlaamse Gemeenschap voor schade welke achteraf zou zijn aangebracht, vanzelfsprekend niet meer worden ingeroepen.
3. Naar aanleiding van de schaderaming werd door de eigenaar een gerechtelijke procedure ingezet.
4. Over de schatting van de aangerichte schade bestaat nog geen uitspraak. Een definitief bedrag kan dus niet worden medegedeeld.
5. In toepassing van een eerste gerechtelijke uitspraak werd evenwel aan de eigenaar een voorschot van één miljoen toegewezen. Dit bedrag werd hem op 5.11.1980 uitgekeerd.

Van een gebeurlijke stand der onderhandelingen en akkoorden rond de aankoop van het domein heb ik geen weet.

Wellicht is de Regie der Gebouwen van het Ministerie van Openbare Werken in het bezit van een volledig dossier vermits deze zaak destijds door de nationale minister werd geregeld.

**Vraag nr. 262
van 4 augustus 1983
van de heer E. DESUTTER**

BRT — Tennisuitzendingen

Via de pers vernamen wij dat de BRT geen belangstelling had tot opname of tot rechtstreeks uitzenden van het open tennistornooi „De Grote Prijs van België”, dat in het Vlaamse land zou georganiseerd worden in de loop van augustus.

Anderzijds werd vastgesteld dat de BRT heel wat aandacht besteedde aan het Engelse **Wimbledon**-tennistornooi, zelfs vanaf het allereerste begin, dertien dagen lang, elke dag vanaf 15 uur op het eerste en tweede net.

Door de Eurovisie zou hiervoor 250.000 pond betaald zijn.

Mag ik in dit verband van de geachte Minister het volgende vernemen?

1. Hoeveel was het geldelijk bedrag door de inrichters van het open tornooi van België gevraagd?
2. Hoeveel was het geldelijk bedrag dat de BRT bereid was te betalen?
3. Welke sommen werden voor het **Wimbledontornooi** betaald?

Is de geachte Minister niet de mening toegedaan dat de overname van het Belgisch open tennistornooi een ruggesteuntje zou geweest zijn voor het toerisme in eigen land, dat onder de bevoegdheid van de geachte Minister valt en waaraan, volgens de beleidsverklaring van de Vlaamse regering van 25 januari 1982, „veel belang zou worden gehecht omwille van de positieve weerslag op de tewerkstelling en de betalingsbalans”? In dezelfde beleidsverklaring werd tevens gesteld dat „de acties van de Vlaamse regering

zouden gericht zijn op de promotie van Vlaanderen in binnen- en buitenland”.

Naar ik verneem zou de televisie ook aandacht besteden aan een ander tennistornooi dat in de Middellandse Zeegebieden in het najaar 1983 doorgaat.

Is dit alles te verzoenen met de regeringsverklaring en zouden organisaties in het eigen land, meer bepaald in het Vlaamse land, niet meer aandacht verdienen?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Een tennistornooi „De Grote Prijs van België” is de BRT niet bekend. Aangenomen wordt dat de vragsteller de „Open Belgische Tenniskampioenschappen” bedoelt die van 1 tot 8 augustus in Knokke (voorheen te Ukkel) zouden worden georganiseerd.

In mei 1983 werd de sportredactie van de BRT inderdaad benaderd met de vraag hier aandacht te willen aan besteden.

De finale-dag van dit tornooi viel echter samen met de eerste dag van de Wereldkampioenschappen Atletiek in Helsinki, waarvan reeds eerder een 4-tal uren rechtstreekse uitzending waren geprogrammeerd. Uitzending van het bedoelde tennistornooi leek redelijkerwijze onmogelijk.

Op preciese vragen van het geachte lid kan worden geantwoord:

1. het geldbedrag dat voor uitzending van het tornooi werd gevraagd is aan de BRT nooit meegegeeld vermits van meet af aan duidelijk werd gesteld dat de BRT het tornooi op 7 augustus niet kon uitzenden;
2. voor de overname van het Wimbledontornooi was de BRT bereid het aandeel te betalen dat krachtens de binnen Eurovisie overeengekomen coëfficiëntenregeling in zwang is, op voorwaarde dat Eurovisie erin zou slagen het Wimbledontornooi voor een redelijke overnameprijs te verwerven;
3. de BRT heeft uiteindelijk voor de overname (13 dagen) van het Wimbledontornooi 6.696,50 pond sterling betaald.

De televisie zou voor de opname van één dag (tegenover 13 dagen Wimbledon) van het tornooi te Knokke evenveel, zonet meer, hebben betaald enkel en alleen om er een reportage-trein en personeel heen te sturen (en in de veronderstelling dat de BRT de overnamerechten gratis zou hebben bekomen)!

Wat de tennissport betreft, heeft de BRT overigens een ernstige inspanning gedaan om deze sport in eigen land een ruggesteuntje te geven: aan het tornooi van Vorst werd uitgebreid aandacht besteed (en voor het eerst konden de geïnteresseerde Vlamingen een compilatievideocassette van een tornooi bestellen) en vooral heeft de BRT, door mede te werken aan het „European Champions' Championship” te Antwerpen (ook dit jaar) de tennissport in Vlaanderen, het toerisme, de tewerkstelling, en de promotie van Vlaanderen in het buitenland met groot succes weten te promoveren.

Het zal tenslotte wel zo zijn dat in het najaar in de Middellandse Zeegebieden tennistornooien zullen worden georganiseerd. Van enige aandacht (met beeldverslag) die de Vlaamse televisie hier zou aan besteden is de BRT-sportredactie vooralsnog niets bekend.

Vraag nr. 264
van 4 augustus 1983
van de heer J. VALKENIERS

Kasteel Coloma te Sint-Pieters-Leeuw — Huur, uitgaven en personeelsbestand

Ik meen te weten dat er jaren geleden betwistingen bestonden tussen het Ministerie en de eigenaars van het kasteel geheten „Coloma” gelegen te Sint-Pieters-Leeuw.

Gaarne zou ik vernemen hoe deze betwistingen zijn geëvolueerd en/of deze tot een vergelijk hebben geleid?

Indien dit kasteel nog steeds wordt gehuurd door het Ministerie, zou ik wensen te weten:

1. welke de uitgaven zijn voor de jaren 1980, 1981, en 1983;
2. waartoe dit gebouw werd gebruikt en hoeveel personen er hun werkplaats hadden?

Indien het kasteel nu niet meer wordt gehuurd, zou ik wensen te vernemen wanneer de huur werd beëindigd, welke de uitgaven en huur waren voor de laatste drie jaar van gebruik en hoeveel personen er gedurende deze laatste drie jaar hun werkplaats hadden?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat aangezien aan het huurcontract van hogervermeld domein op 31 januari 1980 een eind werd gesteld, voor de jaren 1980 en volgende geen uitgaven meer gedaan werden.

Voor de laatste drie jaren van gebruik werd een te indexerende huurprijs van 800.000 F per jaar overeengekomen.

Daar de verbouwingswerken te hoog zouden zijn opgelopen werd in het kasteel geen personeel gehuisvest.

Meteen verwijs ik naar mijn antwoord op vraag nr. 258, die over dezelfde problematiek handelt.

Vraag nr. 268
van 8 augustus 1983
van de heer D. VERVAET

Sint-Ulriks-Kapelle — Bescherming Kasteel La Motte

Het kasteel La Motte te Sint-Ulriks-Kapelle werd door de gemeente Dilbeek aangekocht op 29 juni 1981.

Dit kasteel-domein was een beschermd monument tot op 6 november 1961, dag waarop het bescher-

mingsbesluit werd opgeheven (B.S. van 15 maart 1962). De reden van deze opheffing blijft u me nog steeds schuldig. Insiders menen echter te weten dat het te maken had met de aanleg van de E5 die een redelijk stuk van het domein inpalmde.

Hoe dan ook heden ten dage staat niets de bescherming nog in de weg.

Kan de Minister antwoorden op volgende vragen:

1. Is de beschermingsprocedure reeds opnieuw ingezet?
2. Kan deze procedure vlugger worden afgehandeld, gezien de vorige bescherming?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de procedure tot bescherming reeds opnieuw werd ingezet.

Aan de gemeente werd immers de nieuwe kadastrale gegevens in verband met dit gebied opgevraagd.

Van zodra deze gegevens in mijn bezit zijn, wordt de nieuwe vraag voor bescherming aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen ter advies voorgelegd.

Vraag nr. 272
van 29 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Mechels Broek — Bebouwing en bescherming

In het Mechels Broek van enkele ha groot wist de stad Mechelen reeds een douanedepot, een overdekte groentenmarkt, een sporthal en een recreatiecentrum te realiseren.

Naar verluidt kreeg het schepencollege van Mechelen op 5.11.1982 een bouwvergunning voor het oprichten van een hogeschool: IHAM.

Het Mechels Broek is omgeven door een gracht en vrij moerassig. Niettegenstaande dat wil men dit project toch doordrukken.

Er werd op 15.3.1983 bezwaar aangetekend tegen de voorlopige bescherming van fase III. Dit perceel ligt in Bonheiden en wel in een landschappelijke waardevolle landbouwzone.

Er zouden heelwat politieke kronkels nodig geweest zijn om deze **bouwvergunning** te verwerven.

Graag ontvang ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de stad Mechelen al dan niet eigenaar van het perceel waarvoor de bouwvergunning is bestemd? In ontkennend geval, aan wie hoort het dan wel toe?
2. Is het waar dat de Bonheidense gemeenteraad zich verzet heeft tegen de inplanting van dit gebouw op haar grondgebied? Wordt met deze stem rekening gehouden?
3. Is het niet mogelijk het bewust gebouw op te schuiven in de richting van de Lakenmakersstraat?

4. Werd er inderdaad vanwege de stad Mechelen op 15.3.1983 bezwaar aangetekend tegen de voorlopige bescherming van fase III van het Mechels Broek?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

Uit onderzoek, noodzakelijk om de bezwaren te behandelen van alle eigenaars, is gebleken dat:

1. de stad Mechelen geen eigenares is van perceel 372, Bonheiden, Sectie D. Wel heeft ze het **bouwrecht** verworven van de eigenaar nl. het Ministerie van Openbare Werken, Bestuur der Waterwegen.
2. Tijdens het openbaar onderzoek tengevolge de procedure voor de verklaring van openbaar nut volgens art. 20 van de wet van 28 december 1972 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen, heeft het college van burgemeester en schepenen van Bonheiden een ongunstig advies uitgebracht.
In zitting d.d. 10.3.1983 heeft hetzelfde college van burgemeester en schepenen haar volledige instemming betuigd met de rangschikking als landschap van het Mechels Broek (fase III), omwille van de historische, esthetische en wetenschappelijke waarde van het domein. Dit houdt in dat ze zich steeds verzet tegen voorgenoemde bouwvergunning.
3. Deze vraag behoort niet tot mijn bevoegdheid.
4. Op 15 maart 1983 heeft het college van burgemeester en schepenen van de stad Mechelen bezwaar aangetekend tegen de rangschikking van perceel 372 nl. het Mechels Broek (fase III).

Vraag nr. 273

van 30 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

BRT — Roken tijdens T V- uitzendingen

Op 10 mei 1983 zond ik aan de Gemeenschapsminister een brief naar aanleiding van een Confrontatie-uitzending op 27.3.1983 waarbij een lid van het panel alsmede de gespreksleider rookten.

Ik vertolkte in dit schrijven de bezorgdheid van een aantal TV-kijkers nopens dit rookgedrag en vroeg de nodige maatregelen te treffen opdat het tabakroken op het scherm in programma's van Belgische herkomst, zou vermeden worden.

Aangezien ik hierop nooit enig antwoord heb ontvangen, ben ik genoodzaakt langs deze weg hieromtrent nieuwe vragen te stellen waarop ik graag een antwoord ontvang.

1. Ik verneem dat binnen de BRT een richtlijn bestaat om het roken op het scherm te weren. Tijdens voormelde Confrontatie-uitzending werd met deze richtlijn blijkbaar geen rekening gehouden. Waarom niet?

2. Slechts in uitzonderlijke gevallen kan van het verbod een afwijking toegestaan worden en zulks moet dan door de betrokken programmamakers op voorhand aangevraagd worden.

In welke gevallen wordt een afwijking op deze richtlijn toegestaan? Hoeveel afwijkingen werden in 1982 en 1983 toegestaan?

3. Waarom opteert de BRT-directie niet voor een totaal verbod op het scherm bij dergelijke uitzendingen?

Antwoord

In tegenstelling tot wat het geachte lid meent heb ik hem, op zijn vraag van 10 mei 1983, op 25 augustus 1983 onder ref. JK/JVe/16 127 het volgende geantwoord :

„ Betreft : rookgewoonte tijdens TV-uitzendingen “.

„ De heer P. Vandenbussche, Administrateur-generaal bij de BRT verzekert mij dat er een reglement binnen de BRT bestaat waarbij het o.m. verboden is voor de personeelsleden te roken in de studio's.

Heel veel buitenstaanders sluiten zich gewillig aan bij dit verbod. Het is voor de BRT echter moeilijk de gasten in de studio deze verplichting op te leggen.

De heer P. Vandenbussche zal het probleem opnieuw met de bevoegde hiërarchie bespreken. Vroeger werd nl. reeds geprobeerd het rookverbod ook door te trekken tot de gasten in de studio.”

Wat de nieuwe vragen betreft kan ik hem het volgende mededelen :

Het BRT-„ Reglement inzake Rookverbod” verbiedt inderdaad te roken in de televisiestudio's.

Het rookverbod kan worden opgeheven voor acteurs en medewerkers voor zover het roken deel uitmaakt van de scènes die worden opgenomen (b.v. een imperatieve aanwijzing in een draaiboek), en dit kan nog enkel en alleen tijdens de duur van hun optreden voor de camera (en voor de betrokken medewerker of acteur alleen).

Van de toegestane afwijkingen (die inderdaad vooraf dienen te worden aangevraagd) wordt geen aparte statistiek bijgehouden; men kan ervan uitgaan dat er aldus een tweetal per maand worden toegestaan.

Voor Confrontatie wordt deze afwijking doorgaans niet aangevraagd (er is geen draaiboek dat in roken voorziet !), doch veelal blijkt dat de uitgenodigde politici het roken als een houvast beschouwen, en niet „ normaal ” voor de camera's zouden functioneren indien hen het roken zou worden verboden.

Meestal wordt het dan ook oogluikend toegestaan (en wordt voor b.v. een asbak gezorgd).

Dat ook sommige BRT-journalisten op dat ogenblik eveneens een sigaret opsteken is begrijpelijk doch valt te betreuren.

Met betrekking tot het derde punt van de vraag zal uit het bovenstaande al gebleken zijn dat het moeilijk en weinig hoffelijk is een algemeen en strak rookverbod voor Confrontatie op te leggen wanneer de genodigde politici blijkbaar niet zelf van het nut ervan overtuigd zijn en indien dit inderdaad hun deelname in het gedrang zou brengen of zou verstoren.

Vraag nr. 274
van 31 augustus 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Internationaal voetbaltornooi te Brugge — Deelneming van een Zuidafrikaanse ploeg

Er wordt melding gemaakt van de deelneming van een Zuidafrikaanse voetbalploeg uit het „Thuisland” Bophutatswana aan een internationaal voetbaltornooi dat van 29 augustus tot en met 3 september door de internationale schoolsportfederatie georganiseerd wordt te Brugge. Ons land schijnt, gezien de organisatie van een gelijkaardige sportmanifestatie in juni, een uitverkoren plaats voor sportorganisatoren die een deelneming van Zuidafrikaanse sportmannen op prijs stellen. Gelet op de bevestiging van het cultureel akkoord en de inspanningen op internationaal vlak om Zuid-Afrika omwille van de apartheidspolitiek te isoleren en gelet op de noodzaak om zoveel mogelijk druk te oefenen teneinde te voorkomen dat Zuid-Afrika nog meer militaire aanvallen op buurlanden zal uitvoeren en het streven te bevorderen zo vlug mogelijk te komen tot een opheffing van de apartheid en de invoering van een vrije niet-racistische en democratische samenleving in Zuid-Afrika, vernam ik graag :

1. of de geachte Gemeenschapsminister de deelneming aan dit tornooi van een door ons land niet-erkend „Thuisland” in overeenstemming acht met de opschorting van het cultureel akkoord in 1977;
2. of de geachte Gemeenschapsminister op de hoogte was van het feit dat dit tornooi georganiseerd werd door een directeur-generaal van BLOSO;
3. of de geachte Gemeenschapsminister maatregelen overweegt om te voorkomen dat in de toekomst, onder een of andere vorm, nog dergelijke initiatieven worden genomen door zijn administratie of overheidsinstellingen ressorterend onder zijn bevoegdheid.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag moet ik het geachte lid vooraf meedelen dat genoemd voetbaltornooi georganiseerd werd onder de auspiciën van de ISF (Internationale Schoolsportfederatie) die zijn zetel heeft te Wenen - Oostenrijk.

Volgende back-ground informatie betreffende de ISF en de Vlaamse organisatie ter zake lijkt mij onontbeerlijk met het oog op een juiste interpretatie van mijn antwoord :

a. ISF — Principees

- De voornaamste doelstelling van de ISF bestaat er in de schoolsport op internationaal vlak te bevorderen.
- Art. 1.3. luidt: de doelstellingen van de ISF worden verwezenlijkt onafhankelijk van elke politieke, religieuze, racistische overweging of discriminatie.
- Wie inschrijft voor een tornooi verbindt er zich toe dit reglement te respecteren, en kan

om welke reden ook de deelneming van anderen aan het tornooi niet verhinderen.

- De leden worden aanvaard op de algemene vergadering, die om de twee jaar plaats heeft.
 - Kunnen lid zijn : één schoolsportorganisatie per land (dus niet gouvernementele organisaties).
 - De ISF telt 35 leden.
 - De schoolsportorganisatie uit Bophuthatswana is volwaardig lid sinds 1982, zij werd met algemeenheid van stemmen aanvaard.
 - De verschillende sporttornooien worden om de twee jaar georganiseerd door leden die hiervoor hun kandidatuur indienen bij het uitvoerend comité van de ISF.
 - De deelneming aan het tornooi wordt uiteraard beperkt door de materiële mogelijkheden van de organisator.
 - Ook niet-leden kunnen aan de tornooien deelnemen maar bij overboeking hebben leden voorrang.
- b. Vlaamse ISF — tornooien georganiseerd in 1983
- Atletiek 25/6-29/6 te Blankenberge
 - Voetbal 28/8-4/9 te Brugge, Blankenberge, Nieuwpoort.

Beide tornooien werden georganiseerd door het Vast Bureau voor Schoolsport (VBS).

Het VBS coördineert de 3 verschillende schoolsportorganisaties in Vlaanderen, nl. GEPOS, NSVO, ROOS. De Directeur-generaal van het BLOSO zit de vergaderingen voor van dit bureau. Sinds 1978 is hij tevens voorzitter van het ISF met toestemming van de Minister van de Vlaamse Gemeenschap. Het VBS bepaalt eveneens de deelneming van Vlaamse scholen aan de ISF-tornooien.

c. Voor genoemde organisatie deden zich in chronologie volgende feiten voor:

- Voor beide tornooien vonden tahij ke contacten plaats met diverse instanties. Deze uitvoerige documentatie is ter beschikking bij het BLOSO.
- Aan het atletiektornooi namen uiteindelijk volgende scholen deel :

Jongens	Land	Meisjes
HIB Saalfelden	Oostenrijk	BORG Salzburg
SJI Torhout	België (NSVO)	OLVE Kortrijk
KTA Brugge	België (ROOS)	KTA Brugge
Barolong HS	Bophuthatswana	Thbe YA Tlhajwa/SS
Kristup/Ränders	Denemarken	Sønderskov/Sønderborg
HRS Haifa	Israël	Hasharon/Ramat-Hasharon
Gymnasium Vaduz	Liechtenstein	Gymnasium Vaduz
HS Paarl	Zuid-Afrika	HS Stilfontein
IBJM/Baza	Spanje	IBIE/Las Palmas

- De school uit Bophuthatswana was België binnengekomen via West-Duitsland met een reispas van Bophuthatswana en een visum op een afzonderlijk formulier.
- Aan het voetbaltornooi namen 14 scholen deel uit volgende landen :

Scholen	Landen
Koninklijk Atheneum Boom	België
Collège Sint-Louis — Waremmé	België
ODI Highschool Ga — Rankuwa	Bophuthatswana
Hejstrupskoln — Odense V	Denemarken
PirkanmaanAmmattikoulo Tampere	Finland
Lycée Marguerite de Valois — Angoulême	Frankrijk
Community school — Letterkenny Co Donegal	Ierland
Ort Technical school „Jad Kennedy” Jerusalem	Israël
Instituto técnico commerciale „ A. Zanon ”	
Udine	Italië
Alexander Heguis — Deventer	Nederland
Expositur — Wolfsberg	Oostenrijk
IB Leopoldo Queipo Melilla	Spanje
Bursa Hürriyet Insaat Teknik Lisesi ve Endüstri	
Meslek Lisesi (Kizilay Ankara)	Turkije
Österängskolan Kristianstad	Zweden.

- De school uit Bophuthatswana kreeg (info via Ministerie van Buitenlandse Betrekkingen) een inreisvisum voor een verblijfsduur in België van 2 dagen vóór tot 2 dagen na het toernooi.

Hierbij aansluitend kan ik voor wat de concrete vraag betreft, het geachte lid punt voor punt het volgende meedelen:

vraag 1.

In een officieel schrijven in verband met deze kwestie deelde het Ministerie van Buitenlandse Betrekkingen, ons mede dat: „bij de organisatie van dergelijke internationale samenkomsten iedere handeling, die zou kunnen geïnterpreteerd worden als een officiële erkenning van het onafhankelijk statuut van deze landen ten stelligste dient te worden vermeden (o.a. het vernoemen van nationale delegaties, het gebruik van nationale vlaggen e.d.m.).

Als bijdrage van dit schrijven werd ons een document overgemaakt betreffende het Afrika beleid, onze relaties met Zuid-Afrika en onze houding tegenover Namibië.

Zoals reeds vermeld werd Namibië's deelneming geweigerd.

Tijdens het toernooi werd met bijzonder veel aandacht rekening gehouden met de wensen van het Ministerie van Buitenlandse Betrekkingen: er werden geen optochten gehouden, geen nationale vlaggen gebruikt en evenmin nationale hymnen gespeeld. Bij de briefwisseling en perscommunicatie werden steeds de namen van de scholen vermeld. Alle ISF-toernooien worden immers georganiseerd met schoolploegen en niet met nationale selecties of delegaties.

ISF heeft aldus de vigerende gedragslijn van België t.o.v. Zuid-Afrika gerespecteerd.

Tevens wens ik te beklemtonen dat tijdens de Europese Ministerconferenties (Brussel 1975, Londen 1978, Palma 1981) van de Raad van Europa, het standpunt plechtig werd bevestigd dat regeringen zich niet zouden mengen in het beleid van niet-goevernementele organisaties. ISF is net zoals het IOC of AGFIS e.a. een dergelijke organisatie.

vraag 2.

Zoals reeds vermeld werden deze toernooien niet georganiseerd door de Directeur-generaal van het BLO-SO, maar door het VBS met logistieke steun van het BLOSO.

De heer A. Lams, Directeur-generaal is tevens voorzitter van dit bureau en voorzitter van het ISF sinds 1978 met uitdrukkelijke toelating van de toenmalige Minister van de Vlaamse Gemeenschap, mevrouw R. De Backer-Van Ocken. Deze toelating werd door mij bevestigd.

vraag 3.

In het voorjaar van 1984 (maart) zal het VBS de internationale ISF-cross voor scholen organiseren. Aan deze cross kunnen alle scholen die de ISF statuten respecteren deelnemen.

Het aantal deelnemende scholen is uiteraard limitatief in verhouding tot de materiële mogelijkheden van de organisator. Het ISF-lidmaatschap en chronologie der inschrijvingen zijn hierbij bepalend voor deelneming.

Vraag nr. 278
van 6 september 1983
van de heer H. VAN WAMBEKE

Vredesbewegingen — Subsidiëring

Ik zou het op prijs stellen vanwege de geachte Minister te vernemen welke subsidies er voor de jaren 1981, 1982 en 1983 werden toegekend aan de hierna volgende vredesbewegingen:

1. VAKA (Vlaams Aktiekomitee tegen Atoomwapens),
2. OCV (Overlegcentrum voor de Vrede),
3. IKOVE (Initiatiefkomitee voor de Verdediging van de Vrede in Europa),
4. IOT (Internationale van Oorlogstegenstanders),
5. PCV (Pax Christi Vlaanderen),
6. Onkruid (Anti-militarisch Buro).

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Worden gesubsidieerd door de dienst Volksontwikkeling:
 - a. IKOVE (Initiatiefkomitee voor de Verdediging van de Vrede in Europa): wordt gesubsidieerd op basis van het KB van '67 (1981: 240.717, 1982: 252.753, 1983: 265.390);
 - b. IOT (Internationale voor Oorlogstegenstanders): wordt gesubsidieerd op basis van het KB van '67, vanaf 1982 (1982: 129.269, 1983: 135.732);
 - c. Pax Christi Vlaanderen: wordt gesubsidieerd op basis van het KB van '67 (1981: 855.682, 1982: 898.466, 1983: 943.389).
2. Het Vlaams Aktiekomitee tegen Atoomwapens heeft een aanvraag tot erkenning en subsidiëring in de loop van dit jaar ingetrokken.
3. Het Overlegcentrum voor de Vrede en het Anti-militaristisch Buro worden niet gesubsidieerd in het kader van de Volksontwikkeling.

Vraag nr. 279
van 6 september 1983
van de heer J. GABRIELS

Waterzuiveringsstation Kevi te Tongeren — Inplanting

In mei 1982 heeft de geachte Minister mij geantwoord dat het ontwerp van beslissing en het plan inzake inplanting van het waterzuiveringsstation Kevi te Tongeren zou kenbaar gemaakt worden.

Mag ik van de Minister vernemen

1. hoe de huidige stand van zaken is inzake inplanting van dit waterzuiveringsstation?
2. Mag ik van de Minister verder vernemen op welke wijze men dit waterzuiveringsstation denkt in te planten?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. Een bouwaanvraag voor het zuiveringsstation werd tot op heden nog niet ingediend bij de Dienst Monumenten en Landschappen.

Tijdens een vergadering d.d. 4.11.1980 werd op het Stadhuis van Tongeren een nieuwe inplantingsplaats voorgesteld.

2. De nieuwe inplantingsplaats is ongeveer 200 m verder stroomafwaarts gelegen t.o.v. de oorspronkelijke, en op de rand van het natuurgebied, zoals aangeduid op het gewestplan.

Deze inplantingsplaats is technisch haalbaar en ecologisch aanvaardbaar.

Vraag nr. 281
van 6 september 1983
van de heer J. SOMERS

Hoeve d'Arck te Blaasveld — Afbraak en vrijwaringsmaatregelen

In de Gazet van Mechelen van 2 september 1983 las ik dat de beheerder van Waters en Bossen opdracht heeft gegeven tot afbraak van de hoeve d'Arck, gelegen in het Blaasvelds Broek.

Volgens ditzelfde artikel zouden deze afbraakwerken reeds begonnen zijn, niettegenstaande verzet vanwege de VZW Het Broek en het Blaasvelds gemeentebestuur en het pleidooi tot behoud van het domein d'Arck. als zuiver educatief en wetenschappelijk gericht centrum, vanwege de Koning Boudewijnstichting en de Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg. Niettegenstaande ook de aanvraag vanwege senator C. De Clercq tot bescherming van voornoemd domein, ten gevolge waarvan aan het gebouw niet mag geraakt worden (voor zover het geen instandhoudingswerken betreft) zolang geen definitieve uitspraak hierover gedaan is.

Mag ik van de geachte Minister vernemen.

1. Of deze afbraakwerken inderdaad begonnen zijn niettegenstaande moet gewacht worden tot de defi-

nitieve uitspraak betreffende de eventuele bescherming?

2. Welke maatregelen de Minister zal treffen tot behoud van het domein d'Arck?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

Reeds in 1977 werd een aanvraag ingediend tot bescherming als monument van de hoeve d'Arck in het Broek te Blaasveld. Onderzoek wees uit dat dit gebouw niet de nodige kwaliteiten heeft om een bescherming te rechtvaardigen. Wel werd op vraag van de Koning Boudewijnstichting gesuggereerd het gebouw niet af te breken maar in te richten als opvang en educatief centrum voor natuurwandelingen in het gebied. Deze suggestie is als zodanig evenwel vrijblijvend en heeft geen enkel bindend karakter.

Er is wat ons betreft geen bezwaar tegen de afbraak van het gebouw. De waarde van het natuurgebied komt hierdoor niet in het gedrang.

De procedure tot bescherming van het Broek als landschap is in voorbereiding en zal te zijner tijd worden ingezet.

Vraag nr. 286
van 15 september 1983
van de heer A. COPPIETERS

Openbare bibliotheken — Inschrijvingsgeld en waarborgsom

Vele openbare bibliotheken worden onder meer met de volgende problemen geconfronteerd :

- het aantal ontleende boeken en tijdschriften per lezer is soms dermate hoog dat de normale werking van de openbare bibliotheek in het gedrang komt,
- regelmatig komt het voor dat lezers van buiten het gemeentelijk grondgebied de ontleende werken niet terugbrengen.

Logischerwijze proberen de openbare bibliotheken deze problemen te omzeilen door maatregelen te voorzien in hun dienstreglement, zoals onder andere door :

- een inschrijvingsgeld te vragen per lezerskaart, om aldus het overmatig ontlenen van boeken en tijdschriften af te remmen,
- een waarborgsom te vragen aan lezers van buiten het gemeentelijk grondgebied, om het niet terugbrengen van werken te voorkomen.

Deze maatregelen worden echter afgekeurd door de Dienst van het Openbaar Bibliotheekwerk van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Kan de geachte Minister mij daarom meedelen of:

1. het inschrijvingsgeld dient beschouwd te worden als een eenmalige bijdrage en welke de situatie ter zake is in de andere openbare bibliotheken;
2. het vragen van een waarborgsom aan lezers van buiten het grondgebied verboden is en, indien

wel, welke andere maatregelen kunnen getroffen worden om het niet terugbrengen van boeken en tijdschriften te voorkomen?

Antwoord

In aansluiting op de door het geachte lid gestelde vragen kan ik het volgende meedelen.

1. Een inschrijving in een openbare bibliotheek valt samen met een kalenderjaar. In deze context is een inschrijvingsgeld inderdaad een eenmalige jaarlijkse bijdrage.
2. Het bibliotheekdecreet bepaalt uitdrukkelijk dat elke openbare bibliotheek vrij toegankelijk moet zijn voor iedereen die in België bevestigd is. Een waarborgsom mag dan ook enkel gevraagd worden aan vreemdelingen zonder verblijfsvergunning.

De hiervoor aangehaalde punten zijn expliciet bepaald in het bibliotheekdecreet en/of zijn uitvoeringsbesluiten en gelden dan ook als te respecteren erkenningsvoorwaarden. Zij worden overal toegepast.

Ter zake zijn mij, noch mijn administratie hierover opmerkelijke problemen bekend.

Van een abnormale werking van een openbare bibliotheek kan immers slechts sprake zijn wanneer per lener minder dan 20 of meer dan 50 uitleningen per jaar worden verricht. Openbare bibliotheken met een dergelijke leenfrequentie worden door de Inspectie voor het openbaar bibliotheekwerk zeer kritisch geëvalueerd, zodat de oorzaken voor deze abnormale werking in een minimum van tijd kunnen worden weggewerkt.

Ook het niet terugbrengen van boeken moet niet worden overschat. Het niet-terugbrengen kan ook gelijkgesteld worden met verlies. Hiervoor zijn in de dienstreglementen van de erkende openbare bibliotheken bepalingen opgenomen die voorzien in de volledige betaling van het werk. Eventuele verschillen tussen inwoners en niet-inwoners van een gemeente zijn ons volledig onbekend. Voor de concrete toepassing hiervan beschikt een gemeentebestuur zeker over voldoende mogelijkheden.

Vraag nr. 287 van 15 september 1983 van de heer W. KUIJPERS

Niet-naleving theaterdecreet — Gevolgen en maatregelen

Het theaterdecreet heeft in feite slechts vier seizoenen naar behoren gewerkt. Daarna werd een status-quo gehanteerd, wat neerkomt op een vorm van inlevering.

De toneelgezelschappen hadden voor het seizoen 1983- 1984 gerekend op een handhaving van het budget of in het ergste geval op een nominaal status-quo. Er wordt echter slechts 402 miljoen voorzien, wat zou neerkomen op een inlevering van 18%.

Deze algemene toestand zou er de oorzaak van zijn dat de Koninklijke Vlaamse Schouwburg te Brussel voor het seizoen 1983- 1984 een budget moet indie-

nen met een tekort van 10,3 miljoen, verdeeld als volgt :

1. 7,4 miljoen minder rijkssubsidie (ingevolge gelijk-schakeling van alle A-gezelschappen op 37 miljoen in plaats van 44,4 miljoen voor de KVS);
2. 2,3 miljoen stedelijke subsidie (gestagneerd sedert vorig seizoen op 25,8 miljoen; het had 28,1 miljoen moeten worden);
3. 7,1 miljoen tekort aan provinciale toelage (gestagneerd op 2,285 miljoen sinds 1977);
4. een budgettair verlies van zowat 600.000 frank werd normaal ingeschreven op het budget, dat al een besparingsbudget was.

Noch de provincie (sinds 1977), noch de stad (sinds 1982) kwamen de bepalingen na van het decreet, waardoor de toestand van de KVS, in vergelijking tot andere A-gezelschappen, nog maar eens ernstig wordt verscherpt.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

1. zijn beleidsoptiek t.o.v. deze feitelijke toestand;
2. de maatregelen die hij zal nemen om de bepalingen van het decreet te doen naleven?

Antwoord

Ter beantwoording van de vraag van het geachte lid is het in de eerste plaats mijn bedoeling hem er op te wijzen dat het theaterdecreet stoelt op facultatieve toelagen waardoor, het voor mij onmogelijk was alle financiële normen van dit decreet te volgen, aangezien de gestemde begrotingswet voor het theater, ondanks mijn aandringen, geen som voorziet welke daarvoor voldoende zou zijn. Bijgevolg heb ik beslist alle A-gezelschappen, volgens de verdelende rechtvaardigheid op eenzelfde wijze te behandelen en bij besluit van de Executieve aan deze gezelschappen 37.000.000 toe te kennen.

Wat betreft de stedelijke subsidie dien ik u te wijzen op de autonomie van de ondergeschikte besturen.

Dezelfde opmerking geldt voor de provinciale toelagen die eveneens kunnen verschillen van provincie tot provincie.

Ik hoef u uiteraard niet te laten opmerken dat zowel de Gemeenschapssubsidies als de stedelijke en provinciale subsidies elk jaar kunnen schommelen volgens de bovenvermelde financiële mogelijkheden van de betrokkenen, waardoor er voor bepaalde theaters moeilijkheden kunnen ontstaan, gelet op het verschil tussen het begrotingsjaar en het speelseizoen.

Ik hoef er u niet op te wijzen dat de toestand van de KVS voor mij een even grote zorg is als voor uzelf, gelet op de precaire toestand van het Vlaamse toneel te Brussel en ik ben er mij wel van bewust dat moeilijkheden in de Brusselse gezelschappen een verfransing van de Vlaamse inwoners zouden kunnen verscherpen.

Wat uw vraag betreft inzake mijn beleidsoptiek tegenover deze feitelijke toestand meen ik u hiervoor ruim uitleg gegeven te hebben. Het zal u ook wel duidelijk zijn dat ik voor het ganse Vlaamse theaterwezen geen twee maten en twee gewichten kan gebruiken.

Wat betreft de maatregelen die kunnen genomen worden om de bepalingen van het decreet te doen naleven verwijs ik u eveneens naar mijn bovenstaande verklaring.

Vraag nr. 301
van 6 oktober 1983
van de heer F. VERMEIREN

Staking overheidsdiensten — Balans

Ingevolge een oproep van de syndicale organisaties werd 's lands activiteit in de afgelopen dagen ernstig belemmerd door een staking in de overheidsdiensten.

De persmedia verspreidden zeer uiteenlopende cijfers omtrent de deelneming aan deze stakingsacties.

Graag mocht ik desbetreffend van de geachte Minister, met betrekking tot de administratieve diensten die onder zijn bevoegdheid ressorteren, de volgende inlichtingen vernemen :

1. het aantal personeelsleden die hun taak normaal uitoefenden ;
2. het aantal personeelsleden die ingevolge de staking van het openbaar vervoer in de materiële onmogelijkheid verkeerden om het werk te bereiken;
3. het aantal personeelsleden die gevolg gaven aan de oproep van de syndicaten en een verklaring aflegden dat zij staakten.

N.B. : Deze vraag werd aan alle **Gemeenschapsministers** gesteld.

Antwoord

Vermits dezelfde vraag aan alle **Gemeenschapsministers** werd gesteld is het de bedoeling van het geachte lid een zicht te krijgen op de stakingssituatie in het volledige ministerie van de Vlaamse gemeenschap”.

De heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, zal hierover een globaal antwoord verstrekken.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 81
van 7 september 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Buurtweg 38 te Lier — Afschaffing

Met mijn parlementaire vraag nr. 19 van 26 januari 1983 bracht ik ter kennis dat Buurtweg 38 te Lier ontoegankelijk is voor boordegenaars. Ik stelde in dit verband drie vragen, waarvan hierna een verkorte versie.

1. Is het toegelaten een buurtweg af te schaffen?
2. Wat moeten de eigenaars van de achterliggende gronden nu doen?
3. Wat is de uitslag van het onderzoek bij de betrokken diensten?

Hierop kreeg ik een voorlopig antwoord en op 21.4.1983 een aanvullend antwoord waarin een korte historiek van het dossier werd geschetst. In het slot van het antwoord werd me meegedeeld dat het schepencollege van Lier door de Gouverneur verzocht werd een onderzoek in te stellen en een omstandig verslag te laten geworden.

Aangezien mij tot op heden de resultaten hieromtrent nog niet werden meegedeeld, vraag ik de geachte Minister:

1. de reden van het uitblijven van het antwoord;
2. wat de uitslag is van dit onderzoek;
3. een antwoord op de nog niet beantwoorde vragen vervat in mijn parlementaire vraag nr. 19 van 21.6.1983.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het onderzoek in verband met de door hem gestelde vragen nog steeds niet is beëindigd.

Ik heb aangedrongen opdat het onderzoek bij **hoogdringendheid** zou worden afgewerkt.

De resultaten van dit onderzoek zullen rechtstreeks aan het geachte lid worden toegezonden.

Vraag nr. 82
van 9 september 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Taalgebruik bestuurszaken Voeren — Klachten

De gemeenteoverheid is krachtens de Grondwet voor het verrichten van alle bestuurshandelingen in beginsel gehouden tot het gebruiken van het Nederlands in het Nederlands taalgebied.

De toepassing van dit beginsel en van de taalwet van 1963 beduidt in concreto — toegepast op de werking van de gemeenteraad en van het college van burgemeester en schepenen — dat de agenda, de bescheiden en mededelingen, of, meer in het algemeen, de zaken die het college schriftelijk voorlegt en de notulen zowel van het college van burgemeester en schepenen als van de gemeenteraad enkel wettig in het Nederlands kunnen worden opgesteld.

De taal van de besluitvorming is het Nederlands en elk optreden in de gemeenteraad moet zonder gevolg blijven, indien niet de Nederlandse taal wordt gebruikt.

In een andere taal dan in het Nederlands verrichte tussenkomsten mogen niet in de notulen worden opgenomen en wat de stemmingen betreft, kunnen in een andere taal dan in het Nederlands uitgebrachte stemmen niet wettig in aanmerking worden genomen.

Graag vernam ik :

1. of er sinds 1.1.1983 reeds klachten in verband met het gebruik der talen in bestuurszaken werden ingediend, wat de gemeente Voeren betreft;

2. zo ja,

- a. op welke datum de klachten werden ingediend en welke bestuurshandelingen zij betreffen,
- b. welk gevolg er aan deze klachten werd gegeven door de bevoegde overheid.

Antwoord

Krachtens artikel 7, laatste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is de Vlaamse Executieve niet bevoegd om het gewoon administratief toezicht uit te oefenen op Voeren.

Het is mij dan ook niet bekend of er, wat Voeren betreft, klachten in verband met het gebruik der talen in bestuurszaken werden ingediend, en welk gevolg er eventueel door de bevoegde overheid werd aangegeven.

**Vraag nr. 83
van 15 september 1983
van de heer H. WECKX**

Consolidatieleningen — Stand van zaken

Kan de geachte Minister mij mededelen welk bedrag, tot op 31 december 1982, voor het Vlaamse Gewest werd toegekend voor consolidatieleningen toegestaan op basis van artikel 77 van de wet van 5 januari 1976?

Werden er nog andere consolidatieleningen toegestaan? Aan welke gemeenten? Voor welk bedrag? Op welke juridische basis? Welke begrotingen dragen de schuldenlast van deze leningen?

Antwoord

De door het geachte lid gevraagde gegevens kunnen worden bekomen bij de heer Minister van Binnenlandse Zaken, op wiens begroting de lasten voorkomen die voortvloeien uit de consolidatieleningen, toegekend op basis van de wet van 5 januari 1976.

**Vraag nr. 84
van 21 september 1983
van de heer F. VERMEIREN**

Gemeentelijke sociale verkavelingen en recht van wederinkoop — Bedrag wettelijke onkosten

Om alle mogelijke misverstanden m.b.t. mijn schriftelijke vraag nr. 57 van 29 juni 1983 te vermijden, houd ik er aan te stellen dat het gewoon mijn bedoeling was van de geachte heer Gemeenschapsminister te vernemen of bij sociale verkavelingen en het recht van wederinkoop van een gemeente tegen de oorspronkelijke verkoopprijs, verhoogd met de wettelijke onkosten, voornoemde wettelijke onkosten al dan niet beperkt worden tot de registratielasten en of ook de erelonen van notarissen hierin begrepen zijn?

Graag mocht ik hierover een zeer duidelijk standpunt vernemen van de geachte heer Gemeenschapsminister.

Antwoord

Het recht van de openbare besturen tot wederinkoop van onroerende goederen in sociale verkavelingen, in geval de kopers hun verplichtingen niet nakomen, is een clause die veelal wordt opgenomen in de desbetreffende verkoopovereenkomsten. Het is duidelijk dat in elk afzonderlijk geval de partijen slechts gebonden zijn door de in hun geval afgesloten overeenkomst, zodat ter zake geen algemeen geldende regelen bestaan.

Daar de wederinkoop uiteindelijk het gevolg is van het niet-naleven van haar verplichtingen door de kopers, is het maar billijk dat de kosten van de notariële akte en het ereloon van de notaris niet ten laste van het openbaar bestuur worden gelegd.

Wanneer de afgesloten overeenkomsten evenwel de bepaling bevatten dat, ingeval van wederinkoop, de oorspronkelijke verkoopprijs wordt verhoogd met de wettelijke onkosten, houdt dit in dat alle kosten, die voortvloeien uit wettelijke verplichtingen, dienen te worden aangerekend. Vermits het verlijden van een notariële akte bij eigendomsoverdracht van onroerende goederen ingevolge verkoopovereenkomsten wettelijk verplicht is, dient ook het ereloon van de notaris in de wettelijke onkosten te worden begrepen.

**R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG**

**Vraag nr. 33
van 16 mei 1983
van de heer C. DE CLERCQ**

Ouderloze kinderen in weeshuizen — Aantal

Ik zou het op prijs stellen te mogen vernemen hoeveel minderjarige ouderloze kinderen heden ten dage collectief zijn opgenomen in de private of openbare instellingen (weeshuizen).

Antwoord

In aansluiting met mijn voorlopig antwoord, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat er in totaal vijftien minderjarige ouderloze kinderen zijn opgenomen in de kindertehuizen van de OCMW — toestand op 1 juni 1983.

**Vraag nr. 45
van 25 augustus 1983
van de heer W. PEETERS**

Gehandicapten — Maandelijks kindergeld

Van het maandelijks kindergeld dat de ouders van gehandicapten ontvangen, gaat 2/3 naar de instelling en 1/3 blijft bij hen.

De instellingen zijn gehouden maandelijks een zekere som ter beschikking te stellen van de gehandicapten, thans ongeveer 3.600 F.

Mag ik een antwoord van de Minister op de hierna gestelde vragen.

1. Kunnen de gehandicapten vrijelijk beschikken over dit bedrag?
2. Dienen zij deze uitgaven te verantwoorden en te staven door bewijzen?
3. Is het toelaatbaar dat men slechts 10 F per dag/per persoon ter beschikking stelt?
4. Is er controlerecht en/of mogelijkheid tot controle om na te gaan wat er met het overige ter beschikking gestelde gelden gebeurt?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid ter kennis te brengen dat, in verband met de financiële bijdragen en de minimum bedragen voor zakgeld van de gehandicapten, de Vlaamse Executieve op 28 juli 1983 een nieuwe regeling ter zake heeft goedgekeurd. Het besluit dat uitwerking heeft met ingang van 1 oktober 1983 verscheen in het Belgisch Staatsblad van 30 september 1983.

De basisgedachte bij het opstellen van dit besluit bestond erin enerzijds een stimulans in te bouwen om het natuurlijk leefmilieu van het kind verder in het opvoedingsproces te betrekken door een bedrag gelijk aan één derde van de gezinsbijslagen voor gewone werknemers voor te behouden aan de gezinnen als het kind minstens zes dagen in het gezin verblijft en anderzijds het zakgeld van bepaalde volwassenen gehandicapten te verhogen. Het betreft hier minimum bedragen die afkomstig zijn van de eigen inkomsten van de gehandicapten en die, zonder te willen vooruitlopen op het advies dat ingewacht wordt van de Vlaamse Hoge Raad voor Minder-valide Personen, door hen vrij mogen aangewend worden. Deze sommen werden opgetrokken van \pm 3.800 F tot 7.500 F voor motorisch en zintuiglijk gehandicapten, en personen die verblijven in de gezinsvervangende tehuizen. Eventueel wordt één derde van het loon of vervangingsinkomen voorbehouden. De personen die verblijven in de bezigheidstehuizen krijgen de garantie, dat zij van hun inkomsten als ze die hoogte bereiken, vrij kunnen beschikken over minimaal 4.000 F.

De uitgaven van deze bedragen moeten in principe niet gestaafd worden door bewijzen, omdat een gehandicapte persoon niet bevoegd moet worden. Toch werd in het besluit voorzien dat voor de matig en ernstig mentaal gehandicapten een overzichtstaat moet bijgehouden worden, ten einde te kunnen nagaan of bij personen die onbekwaam zijn hun gelden zelf te beheren of deze gelden werkelijk ten hunnen bate werden uitgekeerd.

Wat er met de gelden gebeurt die het minimum gegarandeerd bedrag van het beschikbaar inkomen overstijgt is er geen controlerecht vanuit de werking van het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten. Vanuit het Burgerlijk Recht bestaat wel de mogelijkheid bepaalde personen onder het statuut van verlengde minderjarigheid te plaatsen, wat inhoudt dat er een bewindvoerder wordt aangesteld, die de gelden beheert.

Over het geldbeheer bereid overigens de werkgroep van de Vlaamse Hoge Raad voor Minder-valide Personen een advies voor.

Vraag nr. 49 van 6 september 1983 van de heer J. GABRIELS

Onthaalgezin en voor- en naschoolse opvang — Stand van zaken

De formule van onthaalgezin onder controle van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn kan rekenen op zeer veel belangstelling. Men stelt evenwel vast dat op dit vlak geen uitbreiding meer toegestaan mag worden. Bovendien zit men met het probleem van de voor- en naschoolse opvang.

Zuinigheid is ook hier de overheersende slogan geworden.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen:

1. Wordt er geen enkele verdere uitbreiding toegestaan wat betreft het systeem van onthaalgezin?
2. Welke argumenten liggen ten grondslag om deze formule niet verder uit te breiden?
3. Hoe is de huidige stand van zaken in verband met voor- en naschoolse opvang? Kunnen bijvoorbeeld gemeentebesturen in het kader van een gemeentelijk onderwijsnet en in het kader van DAC of BTK ter zake projecten indienen?
4. Hoe is de opvang van zieke gehandicapte kinderen? Is er ter zake mogelijkheid via DAC en welke stappen zijn er ter zake reeds ondernomen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat:

1. wat de uitbreiding van de diensten voor onthaalgezinnen betreft, het NWK beslist heeft gedurende het begrotingsjaar 1983 geen nieuwe erkenningen toe te staan.
Deze beslissing geldt trouwens evenzeer voor andere kinderdagopvangvoorzieningen zoals de kinderkribben en de peutertuinen.
2. Deze beslissing van het NWK is gebaseerd op budgettaire gronden en zal mogelijks worden herzien in 1984.
3. Wat de voor- en naschoolse opvang betreft heb ik het NWK verzocht mij ter zake voorstellen te formuleren, ten einde deze opvang voor een gedeelte mogelijk te maken in de diensten voor onthaalgezinnen en in de kinderdagverblijven. Het NWK zal mij begin oktober haar voorstellen overmaken.

Een oplossing via het DAC of het BTK lijkt in het geheel van de kinderdagopvangvoorzieningen minder aangewezen.

Deze formule is niet werkzaam daar in een onthaalgezin geen personen kunnen worden tewerkgesteld. Ook de korte tijdsduur van de opvang maakt dat deze tewerkstellingsformules moeilijk kunnen worden aangesproken.

Een regeling binnen het kader van de bestaande kinderdagopvangvoorzieningen is dan ook aangewezen.

4. Wat de problemen inzake de opvang van zieke

en gehandicapte kinderen betreft, heb ik eveneens het NWK verzocht mij voorstellen over te leggen inzake de bevordering van deze opvang binnen de bestaande kinderdagopvangvoorzieningen.

Inmiddels heeft de Minister van Tewerkstelling en Arbeid — na overleg met de Vlaamse Executieve — een type-project DAC goedgekeurd dat kinderdagverblijven en diensten voor onthaalgezinnen de mogelijkheid biedt de thuisopvang van zieke en/of gehandicapte kinderen te verzekeren.

Het NWK heeft alle kinderdagvoorzieningen van deze mogelijkheid in kennis gesteld.

H. SCHILTZ
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 7
van 6 oktober 1983
van de heer J. VALKENIERS

Toneelgezelschappen — Subsidiëring

De Vereniging van Vlaamse Theaterdirecties beweert dat het besluit van de Vlaamse Executieve inzake de begroting voor theater voor het seizoen 1983- 1984 berust op een aantal vage onduidelijkheden die het verrechtvaardigen dat het hele dossier opnieuw voor de Vlaamse Raad gebracht wordt.

Zo zou er o.a. in het besluit gesproken worden van een totaal bedrag van 402 miljoen frank waar er slechts 105 miljoen beschikbaar is.

Ook vraagt de vereniging zich af welke normen gehanteerd werden gezien een ontleding van de subsidies per gezelschap verschillen van 4 tot 27 procent inlevering laat zien.

Indien er ontslagen vallen uit besparingsoverwegingen, heeft men rekening gehouden met de „kosten” die deze besparingen gaan meebrengen? Minder inkomsten voor de Staat als gevolg van de ontslagen.

Indien er ontslagen vallen, is het niet onlogisch dan toch systemen van BTK- en DAC-projecten uit te werken, waar dit elders juist verboden is?

Welk is het antwoord op deze open brief van de Vereniging van Vlaamse Theaterdirecties?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, en de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Antwoord

Naar aanleiding van zijn in rand vermelde schriftelijke vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen, dat zoals hem wel bekend zal zijn, bij de start van de Vlaamse regering overgegaan werd tot een bevoegdheidsverdeling waartegen ik destijds protest heb aangetekend maar die geleid heeft tot een toestand waarbij het onmiddellijke toezicht op de Financiën en de

Begroting inzake de culturele materies toevertrouwd werd aan de Voorzitter van de Executieve.

Bijgevolg veronderstel ik dat de vraag van het geachte lid uitsluitend bestemd is voor de Voorzitter van de Executieve en voor de Vice-Voorzitter ervan tevens Gemeenschapsminister van cultuur.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE-
LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
NATUURBEHOUD

Vraag nr. 175
van 29 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Vlaamse Hoge Jachtraad — Lidmaatschap

Het Coördinatie-comité voor de Bescherming van Vogels (CCBV), dat de natuurbeschermingsstandpunten over vogelbescherming en jacht coördineert en hierbij kan rekenen op de steun van alle Vlaamse natuurbeschermingsorganisaties heeft, als ik goed ben voorgelicht, geen vertegenwoordiger in de Vlaamse Hoge Jachtraad.

Aangezien het belang van het milieu voor mens en dier, dat met de dag meer tot uiting komt, is het evident dat deskundigen die in deze materie zijn bevoegd, zitting krijgen in deze Hoge Raad. Elke inbreng die belangrijk is voor de bescherming van onze dieren, zou moeten nagestreefd worden.

Graag heb ik in dit verband een antwoord van de geachte Minister op de volgende vragen.

1. Zit er op dit moment in de Vlaamse Hoge Jachtraad een vertegenwoordiger afgevaardigd door een of andere vereniging die bekend staat om haar milieuvriendelijke acties?
In ontkennend geval, waarom niet?
2. Kan een afgevaardigde van het CCBV eventueel in de Vlaamse Hoge Jachtraad zetelen wanneer hierom door deze vereniging verzocht wordt? In ontkennend geval, waarom niet?
3. Het CCBV heeft u op 10.6.1983 een brief overgemaakt in verband met beschermingsmaatregelen voor onze dieren.

Kan mij gezegd worden of hierop inmiddels werd geantwoord? In bevestigend geval, wanneer en in welke zin? In ontkennend geval, waarom niet?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat in de Vlaamse Hoge Jachtraad twee personen zetelen die de belangen van de natuurbescherming behartigen.

Daarnaast zetelen ook twee specialisten inzake wildbiologie met een academische opleiding in de Raad.

Een verzoek van het CCBV om een afgevaardigde te laten zetelen in de Raad kan in overweging worden genomen bij de vernieuwing van de mandaten van de leden van de Raad.

Vraag nr. 181
van 30 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Ruilverkaveling — Stand van zaken

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. a. Hoeveel aanvragen tot ruilverkaveling werden officieel ingediend sinds de ruilverkavelingswet van kracht werd?
- b. Hoeveel aanvragen werden weerhouden en hoeveel werden er afgewezen? Hoeveel aanvragen die afgewezen werden, werden later terug ingediend en tenslotte weerhouden?
2. Het Bestuur Ruilverkaveling telde, als ik goed ben geïnformeerd, 583 (vaste) personeelsleden op 31.12.1982. Hoeveel bedroeg de totale uitgave van dit bestuur in 1980, 1981 en 1982?
3. Op 31.12.1957 was er een effectief van 45 personeelsleden, op 31.12.1973 bedroeg dit aantal reeds 477 en op 31.12.1982, 583. Hoeveel aanvragen voor ruilverkaveling werden voor de voormelde jaren (1957, 1973, 1982) weerhouden en hoe groot bedroeg de totale ruilverkavelingsoppervlakte voor de respectieve jaren?
4. Hoeveel jaren denkt men nog nodig te hebben om gans België te herschikken volgens de ruilverkavelingswet?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende antwoorden te verstrekken.

1. In de voorbije 25 jaren werd door de bevoegde diensten geen inventaris bijgehouden van de aanvragen, die door de belanghebbenden, hun verenigingen of lokale besturen werden ingediend.

Ingediende aanvragen worden in feite nooit afgewezen; ze worden eventueel in beraad gehouden. Het inwilligen van een aanvraag geschiedt door het nemen van een ministerieel besluit, waarbij het onderzoek naar het nut van de ruilverkaveling wordt voorgeschreven.

2. Gelet op de in de vraag vermelde gegevens, vermoed ik dat het geachte lid de Nationale Landmaatschappij beoogt. Deze instelling is nog niet geregionaliseerd en valt bijgevolg onder de bevoegdheid van de nationale regering.

3. In 1957 werden in het Vlaamse landsgedeelte onderzoeken naar het nut van de ruilverkaveling bij ministerieel besluit voorgeschreven in 12 projecten met een oppervlakte van circa 12.000 ha. Het aantal ruilverkavelingen in onderzoek beliep in 1973 en 1982 respectievelijk 23 met een oppervlakte van circa 35.000 ha en 19 met een oppervlakte van circa 32.000 ha.

In 1957 waren uiteraard nog geen ruilverkavelingen in uitvoering, noch beëindigd. In 1973 en 1982 had het uitvoeringsprogramma betrekking op respectievelijk 35 projecten (42.761 ha) en 35 projecten (51.161 ha).

Per 31 december van dezelfde jaren waren respectievelijk 38 projecten (34.405 ha) en 75 projecten (77.560 ha) beëindigd.

4. Thans is circa 12% van de landbouwnuttige oppervlakte in het Vlaamse Gewest aangepast geworden aan de eisen van een eigentijdse landbouwuitbating.

In vergelijking met onze buurlanden, die onze partners zijn in EEG-verband, zijn de externe landbouwstructuren in het Vlaamse Gewest zeer gebrekkig. Onze achterstand is zeer aanzienlijk en schaadt de belangen van de Vlaamse landbouw. Het ritme, waartegen wij deze achterstand eventueel zullen goedmaken, is afhankelijk van de middelen, die de Vlaamse Raad zal ter beschikking stellen. Evenmin als er ooit een einde zal komen aan b.v. het woonbeleid, het industrieel beleid of aan het beleid inzake natuurbehoud, zo ook zal de inrichting van de landelijke gebieden met het oog op hun specifieke functies nooit als afgewerkt kunnen beschouwd worden.

Vraag nr. 185
van 1 september 1983
van de heer D. VERVAET

Voedselnood voor bepaalde boomsoorten — Stand van zaken

Als gevolg van de aanhoudende droogte dreigen heelwat boomsoorten, zoals de beuk alsook de esdoorn en de lijsterbes in voedselnood te geraken.

Heeft de geachte Minister reeds bericht ontvangen van deze voedselnood? Zo ja, hoeveel en uit welke streek van Vlaanderen?

Welke dringende maatregelen zal de geachte Minister in deze treffen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat ik geen enkele melding heb ontvangen betreffende voedselnood voor bepaalde boomsoorten.

In tegenstelling tot watergebrek is voedselnood een verschijnsel dat zich niet snel voordoet. Nu het einde van het groeiseizoen nadert, is het normaal dat de bomen, de ene soort al vlugger dan de andere, hun bladeren gaan verliezen. De bomen hebben nu reeds hun reserve voor volgend voorjaar opgestapeld. Het is bovendien normaal dat al ouder wordende bomen zullen afsterven ten gevolge van hun verslechterende fysiologische toestand.

Er is geen enkele reden tot ongerustheid, zelfs wanneer zich een lange droogteperiode voordoet.

Vraag nr. 191
van 6 september 1983
van de heer J. GABRIELS

Ruilverkavelingen — Nazorg door de gemeenten

In een groot aantal gemeenten is de ruilverkaveling ofwel beëindigd ofwel in uitvoering. Voor de huidige

gemeentebesturen bestaat er op het vlak van onderhoud en eventueel nieuw aan te leggen wegen een belangrijke bijkomende uitgave. Vaak kunnen in landbouwgemeenten de plaatselijke besturen met moeite deze wegen onderhouden.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Is bij de aanleg van ruilverkavelingswegen ook rekening gehouden met de onderhoudskosten van deze wegen? In concreto: zijn er speciale subsidies voorzien voor gemeentebesturen waar zij beroep kunnen op doen om hun ruilverkavelingswegen te onderhouden?
2. Heeft de EEG in het kader van haar landbouwbeleid mogelijkheden om subsidies te verstrekken hetzij eenmalig hetzij langdurig voor het uitvoeren van onderhoudswerken aan deze wegen?
3. Is het inderdaad zo dat de Vlaamse Gemeenschap slechts 30% subsidie verstrekt bij het heraanleggen van versleten ruilverkavelingswegen?
4. Kan een gemeentebestuur een beroep doen op gelden van de ruilverkaveling voor het aanleggen van bijvoorbeeld afwateringsleidingen omdat na ingebruikname van ruilverkavelingen duidelijke fouten aan het licht treden wat betreft afwatering enz.?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De meeste wegen die door de ruilverkavelingscomités worden aangelegd of verbeterd, zijn ingedeeld bij de buurtwegen; zij behoren tot het patrimonium van de betrokken gemeenten, die overeenkomstig de wetgeving op de buurtwegen belast zijn met het beheer ervan.

Wanneer de ruilverkavelingscomités overgaan tot de aanleg van nieuwe wegen, worden deze meestal in toepassing van artikel 24 of artikel 70 van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling ingedeeld bij de buurtwegen en toegewezen aan de gemeenten zowel in eigendom als wat het beheer betreft.

De aanleg van nieuwe wegen en de buitengewone verbeteringswerken aan bestaande wegen, uitgevoerd door de ruilverkavelingscomités, geven achteraf geenszins aanleiding tot belangrijke bij komende uitgaven. In de betrokken ruilverkavelingsblokken wordt immers het bestaand gebrekkig en ontoereikend wegennet vervangen door een deels nieuw, deels grondig vernieuwd wegennet. Aldus worden de onderhoudslasten van de gemeenten gedurende vaak meerdere decennia beduidend verminderd.

Op de specifieke vragen van het geachte lid kan ik het volgende antwoorden.

1. Bij de keuze van de verhardingsmaterialen wordt ernaar gestreefd de onderhoudskosten van de wegen zoveel mogelijk te beperken. Er zijn geen subsidies voorzien voor onderhoudskosten van ruilverkavelingswegen, noch voor deze van andere gemeentelijke buurtwegen.
2. Neen.

3. Voor zover bekend zijn tot op heden geen ruilverkavelingswegen, aangelegd in duurzame materialen, als versleten te beschouwen. Wat de betoelaging betreft van de buurtwegen moet geen onderscheid gemaakt worden tussen deze aangelegd of verbeterd door de ruilverkavelingscomités en de overige. Voor het aanleggen, de verbetering en de buitengewone herstelling van de wegen kunnen de gemeenten in toepassing van artikel 4, 15°, van het koninklijk besluit van 23 juli 1981 betreffende de subsidiëring van bepaalde werken in het Vlaamse Gewest een subsidie van 60% bekomen.
4. De kredieten, bestemd voor de uitvoering van ruilverkavelingswerken, kunnen uitsluitend aan de ruilverkavelingscomités verstrekt worden. Indien niettegenstaande alle voorzorgen zou blijken dat de uitgevoerde werken bepaalde gebreken vertonen, heeft de gemeente er alle belang bij deze aan het comité te signaleren tijdens de waarborgperiode. De ruilverkavelingscomités zijn evenwel niet verantwoordelijk voor wijzigingen aan de waterbeheersing, die achteraf door particulieren of openbare besturen zijn aangebracht.

Vraag nr. 197 van 8 september 1983 van de heer T. KELCHTERMANS

Limburgs Centrum voor Bosbiologisch Onderzoek — Prioriteitenlijst

In juni 1982 publiceerde het Limburgs Centrum voor Bosbiologisch Onderzoek een prioriteitenlijst voor aankoop door Waters en Bossen.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister omstandig welke ruim een jaar later de stand van zaken is. Welke gebieden werden inmiddels aangekocht? Over welke gebieden werden inmiddels onderhandelingen gevoerd? En voor welke bestaan aankoopplannen? Welke bedragen werden of zullen hiervoor worden uitgetrokken?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat de „Prioriteitenlijst voor de aankoop van Natuurgebieden in het Vlaamse Gewest” geen publikatie is van het Limburgs Centrum voor Bosbiologisch Onderzoek maar een intern werkdocument van de administratie opgesteld door een daartoe aangeworven Bijzonder Tijdelijk Kader voor Natuurbehoud.

De leden van dit BTK werkten onder de leiding van meerdere professoren uit de verschillende universiteiten. De inventaris voor Limburg gebeurde onder de impuls van Professor Dr. A. De Bont, bij de KUL met behulp van een eerder opgemaakte inventaris door het LISEC.

Het document waarvan sprake, is meer een beleids-ondersteunend referentiewerk dan een werkelijk aankoopprogramma van natuurterreinen.

Dit betekent dat telkens zich de kans voordoeft een domein of waardevol natuurgebied aan te kopen in

gunstige voorwaarden, de betekenis van dit terrein kan getoetst worden aan de ecologische evaluatie welke ervan werd gemaakt in het rapport.

De drastische beperkingen in de aankoopkredieten hebben helaas de verwervingen van terreinen noodgedwongen afgeremd.

Anderzijds is het niet gebruikelijk aankoopplannen bekendheid te geven om de verwervingsprocedure niet nodeloos te bemoeilijken.

Vraag nr. 201
van 21 september 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Landschappelijk waardevol gebied te Oelegem — Maatregelen tot behoud

Eens te meer wordt vastgesteld dat niettegenstaande de vele wetten en besluiten ons natuurpatrimonium systematisch wordt vernield.

De heemkundige kring van Oelegem klaagt op zijn beurt de ontbossing, wildgroei van de weekeindhuisjes en vuilnisbelten aan in de Halsehoek te Oelegem die als een landschappelijk waardevol gebied bekend staat.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. In de Halsebossen te Oelegem werd een vrij groot gebied kaal gekapt. Wordt hiervoor een regelmatige vergunning afgeleverd?
2. Het aantal weekendhuisjes in de Halsehoek zou gestaag toenemen.
Wat is hiervan op uw departement bekend?
Hoe groot was het aantal weekendhuisjes in dit gebied in 1980, 1981 en 1982?
3. Landbouwers in deze streek klagen over de aftaking van de landbouwgebieden ten voordele van tennisvelden en andere recreatiecreaties.
Wat is u hiervan bekend?
Wat wordt gedaan om de bestaande agrarische gebieden te behouden?
4. Heeft u kennis dat de zuidoostelijke hoek tussen de Knodlaan en „Kanton” weldra wordt verkaveld na ontzaveling?
5. Heeft de gemeente ingegrepen om deze eventuele illegaliteit te stoppen? In ontkennend geval, waarom niet?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. In het uitgestrekt gebied van de Halsebossen werden verschillende percelen ontbost. Sommige ontbossingen zijn gebeurd met vergunning, andere werden uitgevoerd zonder vergunning. Voor de werken uitgevoerd zonder vergunning werd PV opgesteld.
2. Bij een recent plaatsbezoek werd door het bestuur van de stede­bouw vastgesteld dat er geen nieuwe week-end huisjes werden opgericht.

In totaal werden een twintigtal week-end huisjes geteld, waarvoor PV werd opgesteld.

3. Op het bestuur van de stede­bouw is enkel de aanleg van een privaat tennisterrein bekend. Hiervoor werd omstreeks 1979 PV opgesteld. De rechtbank heeft in deze zaak vrijspraak verleend. De aanleg van andere recreatieprojecten in dit gebied is niet bekend. Een onderzoek ter plaatse heeft geen nieuwe elementen aan het licht gebracht.
4. Betreffende een mogelijke verkaveling na ontzanding zijn geen gegevens bekend op het bestuur van de stede­bouw. Een onderzoek ter plaatse heeft geen elementen desbetreffend aangebracht. In het gewestplan Turnhout heeft dit gebied de bestemming van bosgebied.
5. Uit de inlichtingen waarover ik beschik blijkt dat de gemeente Ranst een gemeente is waar nauwkeurig wordt toegezien en dat, van zohaast een overtreding bekend, de gemeente hiertegen optreedt.

Vraag nr. 204
van 27 september 1983
van de heer J. DE MOL

Bouwdossier — Bescherming titel architect

Het is de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en het beroep van architect, zoals gewijzigd bij de wet van 27 juli 1955, die zegt dat voor bouwwerken de tussenkomst van een architect vereist is. Het koninklijk besluit van 16 december 1971 dat onder andere bepaalt voor welke werken en handelingen de bemoeiing van de architect niet vereist is, dient beschouwd te worden zowel als een uitvoeringsbesluit van bovengenoemde wet als van de stede­bouwwet.

Het punt „de bemoeiing van een architect” werd in beide wetgevingen tot op heden niet meer gewijzigd.

Door in het Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 16 februari 1983 over de samenstelling van een bouwdossier de aanvrager toe te laten zelf zijn plannen te ondertekenen voor werken van geringe omvang en voor grote serres, wordt met een kunstgreep de bemoeiing van een architect overbodig gemaakt, en wordt de facto de lijst van de artikels 1 en 2 van het bovengenoemde koninklijk besluit van 16 december 1971 met alle kleine werken en met grote serres uitgebreid.

Is het de geachte Gemeenschapsminister mogelijk, in dit verband, de volgende vragen te beantwoorden.

1. Wordt het advies gevraagd van de heer Minister, die de Middenstand en de architectenwetgeving onder zijn bevoegdheid heeft?
Wordt de Orde van de Architecten geraadpleegd?
2. Voor alle uitvoeringsbesluiten van de stede­bouwwet sinds 1980 werd het advies van de Raad van State gevraagd. Waarom niet voor het Besluit van 16 februari 1983? Hoogdringendheid lijkt mij uitgesloten, gezien het besluit slechts op 24 juni 1983 in het Belgisch Staatsblad verschenen is.

3. De administratie van de ruimtelijke ordening en het leefmilieu schermt zich af door te stellen dat zij niets te maken heeft met de architectenwetgeving en dat zij alleen de volledigheid van een bouwdoossier te controleren heeft volgens haar normen vastgelegd in de uitvoeringsbesluiten van de stedenbouwwet. Tevens stelt zij dat de gemeente maar moet nagaan of er bij een bouwvraag voldaan wordt aan de architectenwetgeving.

Is de heer Gemeenschapsminister het met mij eens dat dit een bevoegdheidsafschuiving is en dat ook de administratie de integrale wettelijkheid dient na te gaan van bouwvragen?

4. Mag er voor Vlaanderen duidelijk gesteld worden dat er zonder wijziging van de nationale architectenwet geen tussenkomst van de architect meer vereist is voor de 19 categorieën van werken en handelingen van geringe omvang en voor het oprichten van de serres voor handels- en beroepsdoeleinden?

Dit standpunt lijkt mij nodig, omdat de gemeenten het besluit van 16 februari niet gelijklopend toepassen.

Antwoord

Punt 1. Blijkens een advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State dd. 26 januari 1983 nr. L. 15.103/9 zijn de gewesten bevoegd om vrijstelling te verlenen van de bemoeiing van de architect in uitvoering van artikel 4, derde lid van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van de architect. Om die reden diende dan ook geen advies te worden ingewonnen van de Minister, die de Middenstand onder zijn bevoegdheid heeft.

Er werd van gedachten gewisseld met een afvaardiging van de orde der architecten, en dit naar aanleiding van diverse problemen. Hierbij is ook de samenstelling van het bouwdoossier en de medewerking van de architect in het algemeen ter sprake gekomen. De orde werd echter niet geraadpleegd over het ontwerp-besluit van 16 februari 1983, dat de samenstelling regelt van het bouwdoossier van de zogenaamde „kleine werken” noch over het besluit van 13 juli 1983 waarbij deze zogenaamde „kleine werken” worden vrijgesteld van de medewerking van de architect.

De wetgeving voorziet dergelijke consultatie niet.

Punt 2. Sinds de inwerkingtreding van de wetten op de staatshervorming van augustus 1980 dient de hoogdringendheid en dit in tegenstelling tot vroeger, in het besluit zelf uitdrukkelijk te worden gemotiveerd. Het besluit van 16 februari 1983 bevat zulke motivering. Het laattijdig publiceren van het besluit zelf in het Belgisch Staatsblad doet geen afbreuk aan het hoogdringend karakter maar vindt zijn oorzaak in de vertragingen opgelopen bij de vertaling van het besluit. In de huidige stand van de regionalisering van de administraties dient de vertaling en publikatie van dergelijke besluiten nog te geschieden in de diensten van de nationale ministeries.

Punt 3 en 4. Wat de punten 3 en 4 van de vraag betreft kan worden verwezen naar het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 juli 1983 waarbij de lijst

van de werken die vrijgesteld zijn van de medewerking van de architect aanzienlijk werd uitgebreid en waarbij rekening werd gehouden met de recente uitvoeringsbesluiten van de wet op de stedenbouw zoals onder andere het besluit van 16 februari 1983. Op deze wijze zal elke twijfel aangaande de al of niet medewerking van de architect uitgesloten worden in hoofde van de vergunningsverlenende besturen. Vermits het besluit van 13 juli 1983 om de reden hierboven vermeld blijkbaar nog steeds niet gepubliceerd werd, zal ik bij de heer Secretaris-generaal van de Administratie van de Vlaamse Gemeenschap nogmaals aandringen op een spoedige publikatie.

J. BUCHMANN GEMEENSCHAPS MINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 57
van 1 september 1983
van de heer J. DE MOL

Kabinetsleden — Benoemingen en bevorderingen

In deze tijd van werkloosheid betekenen de politieke benoemingen een zware kaakslag voor éénieder die eraan denkt op een eerlijke manier tewerkgesteld te worden.

Hierbij springen vooral de benoemingen, bevorderingen... van kabinetsleden sterk in het oog. Het lijkt de meest normale zaak te zijn dat deze kleine usurpatoren als beloning voor hun „hard en belangloos” werk één of meerdere benoemingen of bevorderingen ontvangen.

Kan u over uw kabinetsleden de volgende inlichtingen verschaffen?

1. Hoeveel kabinetsleden werden benoemd of bevorderd?
Gelieve deze inlichtingen te verschaffen voor alle kabinetsleden vanaf december 1981.
2. Welke was de oorspronkelijke graad in de administratie, parastatale of firma?
3. In welke graad en welke administratie, parastatale, maatschappijen... werden deze mensen benoemd?
Indien verschillende bevorderingen plaatsvonden, gelieve dit ook te vermelden.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Hoewel het niet gebruikelijk is een antwoord te verstrekken op parlementaire vragen die op een dergelijke wijze worden gesteld, en waarbij de benoemde en/of de bevorderde ambtenaren zich niet kunnen verdedigen, heb ik toch gemeend een volledig correct antwoord te moeten verstrekken.

1. Vier kabinetsleden werden sinds december 1981 benoemd en één werd bevorderd.
2. Drie werklozen en één bouwkundig ingenieur werden benoemd in een nieuw opgerichte instelling.

Het kabinetslid dat werd bevorderd van onderbu-reauchef naar bestuurschef was, op basis van zijn signalement en zijn anciënniteit, de eerste gerang-schikt zodat de benoemde overheid hem overeen-komstig de statutaire bepalingen diende te bevoor-deren.

3. Benoeming :

- a) Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België :
 - één inspecteur
- b) Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij :
 - één hoofdingenieur-directeur
 - één industrieel-ingenieur
 - één hulphuismeester

Bevordering :

- Ministerie van Nationale Opvoeding
— één bestuurschef

Vraag nr. 59 van 7 september 1983 van de heer T. KELCHTERMANS

Woningmarkt-onderzoek Limburg — Beleidsaanbevelingen en gevolg

Op 30 juni publiceerden het LISO, GOM-Limburg en het gewestelijk comité voor de huisvesting een onderzoeksrapport waarvan de geachte Minister inmiddels ongetwijfeld kennis heeft genomen. Hierin werden een aantal dringende beleidsaanbevelingen geformuleerd.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister omstandig zijn bedenkingen omtrent de volgende aanbevelingen en welke acties hij dienaangaande zal ondernemen:

- behoud van de BTW-verlaging en uitbreiding ervan tot de zelf-bouw en de zelf-vernieuwbouw;
- een hogere fiscale aftrekbaarheid van de intresten bij leningslast ;
- herinvoering van de rentetoelage en verwervingspremie;
- een administratief eenvoudiger premieregeling en een snellere uitbetaling;
- betere informatie over de premiereglementeringen.

Antwoord

Ik heb de eer het geacht lid volgende inlichtingen te verstrekken in verband met zijn vraag inzake aanbevelingen gepubliceerd in het onderzoeksrapport van LISO, GOM-Limburg en het Gewestelijk Comité voor de Huisvesting.

1. Maatregelen zoals het behoud van de BTW-verlaging en uitbreiding ervan tot de zelf-bouw of de zelf-vernieuwbouw alsmede een hogere fiscale aftrekbaarheid van de intresten bij leningslast behoren tot de bevoegdheid van de nationale regering. De Vlaamse Gemeenschapsregering kan ter zake dan ook geen beslissing nemen.
2. De afschaffing van het verwervingspremiestelsel op 1 mei 1982 was niet te wijten aan het gebrek

aan belangstelling dat die premie zou hebben gekend. De toekenning van de premie verbeterde noch de kwaliteit van het bestaande woningvolume noch de uitbreiding ervan. Samen met de afschaffing van de verwervingspremie werd echter, in het kader van de saneringspremiereguletering, als compensatie een premiesupplement ingesteld, van 20% van het bedrag van de saneringspremie met een maximum van 40.000 F wanneer de saneringspremieaanvraag betrekking heeft op werken uit te voeren aan een woning die door de belanghebbende ten vroegste vijf jaar voor de aanvraag gekocht werd. Wat de rentetoelage betreft werd deze reglementering op 1 april 1983 opgeheven omdat werd vastgesteld dat het merendeel van de begunstigden van de tussenkomst in de leningslast dit voordeel cumuleerden met een bouwpremie.

De Vlaamse Executieve verkoos de beschikbare kredieten van beide voordelen te besteden aan een grote stimulans namelijk een verhoogde bouwpremie, aangevuld met een verzekering tegen inkomensverlies m.b.t. de afbetaling van een eventuele hypothecaire lening.

3. Wat de vereenvoudiging van de reglementeringen in de sociale huisvestingssector betreft verwijs ik het geachte lid naar het antwoord dat op de parlementaire vraag nr. 56 van de heer Volksvertegenwoordiger Vanvelthoven ter zake werd gegeven. Een snellere uitbetaling van de premies zal worden nagestreefd door de uitbetalingsprocedure in de mate van het mogelijke te rationaliseren en geleidelijk over te schakelen op het gebruik van de computer, voor de automatisatie van de administratie van de bouwpremies. Een contract ter zake werd door de Vlaamse Executieve met het Centrum voor Overheidsinformatiek afgesloten. Hieromtrent mag niet uit het oog worden verloren dat de opgelegde reglementaire en budgettaire voorschriften inzake uitgaven te verrichten door openbare besturen tot gevolg hebben dat de vereffening der premies nooit dadelijk zal kunnen gebeuren doch altijd een zekere periode zal in beslag nemen.
4. In verband met de aanbeveling betreffende een betere informatie over de premiereglementeringen, wens ik de aandacht van het geachte lid te vestigen op mijn antwoord op zijn parlementaire vraag nr. 36 van 5 mei 1983 gepubliceerd in Vragen en Antwoorden (Vlaamse Raad) van 5 juli 1983 betreffende de gevoerde informatiecampaagne.

R. DE WULF GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 46 van 2 september 1983 van de heer A. DIEGENANT

Brusselse scholen — Druggebruik

In het tijdschrift „Belgisch archief van Sociale Geneeskunde, Hygiëne, Arbeidsgeneeskunde en Gerechtelijke Geneeskunde”, 1982, nrs. 7 en 8, lees ik over

een onderzoek uitgevoerd tijdens het schooljaar 1979- 1980 naar het gebruik van cannabis (een drogeermiddel) door leerlingen en studenten uit het Brusselse (28 scholen). Het blijkt dat 6,8% van de onderzochte populatie tot 3 dagen voor het onderzoek cannabis hadden gebruikt.

Mag ik van de Gemeenschapsminister vragen me mee te delen welke initiatieven genomen werden om het resultaat van dit onderzoek mee te delen aan de betrokken instellingen?

Welke specifieke maatregelen getroffen worden om het druggebruik in het Brusselse tegen te gaan?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat uit een door het Universitair Gezondheidscentrum van de UCL uitgevoerd onderzoek gebleken is dat 6,8 % van de onderzochte leerlingen tijdens de 2 à 3 dagen vóór het onderzoek cannabis hadden gebruikt. De opsporing gebeurde met behulp van een radio-immunologische methode (RIA) op urinestalen.

Ingevolge dit onderzoek werden door de onderzoekers de nodige contacten gelegd met de betrokken schooldirecties. In een aantal scholen werd een audiovisueel voorlichtingsprogramma over drugs aan de leerlingen vertoond.

In het Brusselse zijn naar mijn weten geen andere specifieke maatregelen genomen om het druggebruik tegen te gaan. Wat de Vlaamse Gemeenschap betreft is de door het departement gesubsidieerde Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen belast met de studie, preventie en behandeling met betrekking tot alcohol en drugs. Ze ondersteunt, stimuleert en coördineert allerlei lokale initiatieven van gezondheidsvoorlichting waarbij getracht wordt vooral jongeren te bereiken, maar ook de leraren, ouders en verantwoordelijken van jeugdorganisaties enz.

Door het departement wordt ook een voorlichtingsbrochure „Jongeren en Drugs” ter beschikking gesteld van alle belangstellenden.

Op dit ogenblik wordt in het kader van het Nationaal Onderzoeksprogramma in de Sociale Wetenschappen door een team onder de leiding van Prof. Vuylsteek, dienst Hygiëne en Sociale Geneeskunde RUG, GVO-pakketten voorbereid voor het secundair onderwijs waarin passende voorlichting m.b.t. druggebruik voorzien is. Deze informatie is bestemd voor de leerkrachten om er in de dagelijkse klaspraktijk mee te werken.

De bedoeling is gezondheidsopvoeding in het algemeen in het onderwijs te integreren.

In het kader van de wetgeving van het medisch schooltoezicht werden de jongste jaren door experimenteel werkende centra i.v.m. druggebruik belangrijke inspanningen geleverd door het organiseren van lessen voor de leerlingen of voordrachten voor de ouderverenigingen i.v.m. drugs daar waar het probleem zich stelt. Een algemene informatiecampagne over drugs wordt overigens niet opportuun geacht.

Dergelijke voorlichting zou immers de nieuwsgierigheid van sommigen naar het zelf ervaren van effecten van drugs kunnen stimuleren. Ook wordt door een aantal centra een spreekuur georganiseerd waar leer-

lingen met drugproblemen met de schoolarts hierover kunnen praten.

Tevens dient ook vermeld te worden dat in het kader van hun opdrachten ook de centra voor geestelijke gezondheidszorg in de mate van hun mogelijkheden een preventieve en curatieve bijdrage leveren in deze aangelegenheid. Per provincie is er bovendien telkens één centrum dat zich specifiek met de problematiek inzake alcohol- en toxicomanieverslaving bezighoudt.

Tenslotte wens ik eveneens aan te stippen dat ik vorig jaar het Interuniversitair Instituut voor Vorming en Ontwikkeling belast heb met een studieopdracht over alcohol- en andere drugproblemen. Naast het opstellen van een inventaris van de centra die zich met alcohol- en drugproblemen bezighouden, is dit instituut op dit ogenblik overgegaan tot een analyse van de gegevens bekomen uit een grootse enquête daartoe opgezet in het Vlaamse land en Brussel, met het doel nog dit jaar hierover beleidsadviezen voor te stellen.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 97
van 30 april 1983
van de heer N. DE BATSELIER

Wateren van het openbaar hydrografisch net en van de kustwateren — Dumpen van afvalgips

In uw antwoord op de vraag nr. 46 van 13 januari 1983 van de heer W. Kuijpers: „Vlaamse Gewest- Behandeling van afvalstoffen” hebt u onder de huidige verwerkings- en/of verwijderingsmethodes van afvalgips de „dumping in het aquatisch milieu” vermeld.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen, welke firma's afvalgips dumpen in de wateren van het openbaar hydrografisch net en van de kustwateren?

Over welke hoeveelheden gaat het? Bezitten deze firma's een wettelijke dumpingsvergunning? Op welke wetgeving is deze dumpingsvergunning gebaseerd? In welk jaar en door welke instantie is de vergunning uitgereikt? Wat is de impact van het dumpen van afvalgips op het aquatisch leefmilieu? Is omtrent dit laatste enig studiewerk verricht? Zo neen, wat is de reden hiertoe? Zo ja, bekwaam ik graag een exemplaar van het wetenschappelijk rapport.

Is de geachte Gemeenschapsminister van oordeel dat dumpen van afvalgips in het aquatisch milieu, een ecologisch verantwoorde verwijderingswijze is? Zo ja, waarom? Zo neen, wat gaat u ondernemen om aan deze praktijken een einde te stellen?

Aanvullend antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid van de Vlaamse Raad het volgende mede te delen.

Enkel de NV BASF beschikt over een vergunning dd. 26 september 1968 voor het lozen van afvalgips in de Schelde. De vergunning werd afgeleverd door het Bestuur der Waterwegen van het Ministerie van Openbare Werken voor een totale hoeveelheid van 830 ton $\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ per dag, hetzij 250.000 ton $\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ per jaar. Deze vergunning is afgeleverd krachtens de bepalingen van de wet van 11 maart 1950 op de bescherming van de wateren tegen verontreiniging.

Voor het lozen van deze gips wordt water gecapteerd uit het kanaaldok B3, zodanig dat een oplossing van 8-10% $\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ in de Schelde wordt geloosd.

De impact van de lozing van de afvalgips door de NV BASF in de Schelde is bestudeerd door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE), het Mathematisch Model Noordzee en Schelde-estuarium (MMNSE) en het Provinciaal Instituut voor Hygiëne te Antwerpen (PIH).

Deze studies hebben aangetoond dat, hoewel niet ideaal, deze praktijk toch als meest aannemelijke oplossing mocht beschouwd worden. Ik heb nochtans reeds de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij en de Openbare Afvalmaatschappij voor het Vlaamse Gewest opgedragen gezamenlijk deze situatie grondig te bestuderen en, gelet op de huidige stand van de wetgeving én van de technische mogelijkheden ter zake, een vergelijkende studie van de alternatieve oplossingen te maken om mij in staat te stellen om voor de toekomst de ecologisch meest verantwoorde verwijderingswijze aan het betrokken bedrijf op te leggen.

Vraag nr. 216
van 6 september 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Gebied tussen Rupel en nieuwe kanaalverbinding te Bornem — Aanvragen tot stortvergunning en vrijwaringsmaatregelen

Ik wordt ervan in kennis gesteld dat de NV Prayon-Rupel Chemische Bedrijven een vergunning heeft aangevraagd voor het storten van gipsafval in het gebied gelegen tussen de Rupel en de nieuwe kanaalverbinding te Bornem.

De NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel heeft eveneens een aanvraag tot stortvergunning ingediend in kwestieus gebied. Indien een exploitatievergunning aan een van beide instellingen wordt afgeleverd, gaat ca. 50 ha bosexploitatie en landbouw verloren.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Welke stappen worden door de geachte Minister ondernomen om dit bedreigd gebied zijn natuurlijke waarde te doen behouden?
2. Zal er rekening gehouden worden met de negatieve adviezen van het gemeentebestuur Bornem en de afkeuring van de inwoners van de deelgemeenten: Wintam, Hingens en Eikevliet?
3. Wanneer wordt een beslissing dienaangaande verwacht en wordt bij deze besluitvorming ook een

beroep gedaan op biologen, ornitologen, landbouwkundigen enz.?

N.B. : Deze vraag werd eveneens aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud gesteld.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

Bij de bestendige deputatie van de provincie Antwerpen liggen momenteel twee vergunningsaanvragen ter behandeling die betrekking hebben op stortactiviteiten in het gebied gelegen tussen de Rupel en de nieuwe kanaalverbinding te Bornem.

De aanvragers zijn respectievelijk de NV Zeekanaal en haveninrichtingen en de NV Prayon-Rupel chemische bedrijven.

Zowel de NV Zeekanaal en haveninrichting als de NV Prayon-Rupel chemische bedrijven zijn werkzaam in dit gebied.

Beide bedrijven produceren grote hoeveelheden reststoffen die tot op heden slechts door storten kunnen verwijderd worden.

Beide bedrijven zijn wat hun activiteiten betreft afhankelijk van de verwijdering van hun afvalstoffen.

De verwijdering van afvalstoffen afkomstig van het uitgraven van de nieuwe kanaalverbinding kan moeilijk als een milieuverontreinigende activiteit worden beschouwd, gezien het hier gaat om bodemmaterialen uitgegraven in natuurlijke staat.

Voor steekvast fosfogips stelt zich echter het probleem dat deze afvalstof niet alleen dient verwijderd te worden op een monostort maar bovendien dat, het betrokken bedrijf een alternatief diende te zoeken buiten de Rupelstreek.

Zolang de inkleuring op het gewestplan Mechelen goedgekeurd bij KB van 5 augustus 1976 kaartblad 15/6 en 15/7 behouden blijft staat het eiland, dat ontstaat door de aanleg van de nieuwe kanaalverbinding, omschreven als een gebied voor milieubelastende industrieën.

Het inrichten van dit laaggelegen gebied als industrie-terrein kan slechts geschieden door een wijziging aan te brengen aan de huidige natuurlijke staat van het gebied, door het dempen en het ophogen ervan.

Het Milieu-effectrapport over het inrichten van een industriezone aan de Rupelmonding, uitgevoerd door de Groep voor Toegepaste Ecologie, bevat voldoende gegevens die wijzen op de geringe milieuhinder die zal optreden bij de aanleg van de kanaalverbinding en het inrichten van stortplaatsen voor de uitgegraven bodemmaterialen en het fosfogips.

Verder dient te worden opgemerkt dat de bestendige deputatie van de provincie volgens artikel 26, § 1 van het decreet betreffende het beheer van afvalstoffen dd. 2.7.1981, een vergunning verleent, weigert of intrekt na advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar de te vergunnen inrichting gelegen is.

Ook dient de bestendige deputatie van de provincie, vooraleer een besluit over te nemen, een aantal ad-

viesverlenende instanties om advies te vragen over enkele of alle aspecten van de vergunningsaanvraag en dit overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 2 1.4.1982 houdende vaststelling van de lijst van instellingen, die advies dienen uit te brengen over iedere vergunningsaanvraag, die bij de bestendige deputatie wordt ingediend.

Voor de betreffende vergunningsaanvragen werden de dossiers ingeleid door de bestendige deputatie van de provincie Antwerpen op 3 mei 1983.

Een beslissing vanwege de bestendige deputatie van de provincie Antwerpen kan eerstdaags verwacht worden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

P. AKKERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 203 van 23 september 1983 van de heer D. VERVAET

Uitbreiding autosnelwegen — Ontgrondingen

Om de aanleg van het uitgebreide net van autosnelwegen in Vlaanderen te verwezenlijken hadden veel ontgrondingen plaats, vooral voor grind- en zandwinning. Deze gebieden hebben een nabestemming gekregen. Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister het aantal grind- en zandwinningsgebieden per provincie, hun preciese ligging, hun oppervlakte en hun respectieve nabestemming: recreatie, landbouw, gemeenschapszone (stortplaats of waterspaarbekken), industriegebied, natuurgebied.

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de gevraagde gegevens opgevraagd werden aan de administratie van de ruimtelijke ordening en het leefmilieu. Van zohaast deze mij worden overgemaakt, zal ik niet nalaten een inhoudelijk antwoord te verstrekken.

Vraag nr. 205 van 27 september 1983 van de heer W. KUIJPERS

Stortterrein te Keerbergen — Vergunningen en overtredingen

In verband met het vlak stortterrein aan de Rozenweg naast huis nr. 51 te Keerbergen vernam ik graag per vraag, precies het volgende.

1. Werd voor het betrokken perceel een rooivergunning aangevraagd? Zo ja, bij wie en wanneer?
2. Heeft de betrokken vuilnisophaalfirma of de eigenaar een stort- en terreinwijzigingstoelating aangevraagd? Zo ja, bij wie, waarvoor en wanneer? Zo neen, welke verbalisering gebeurde er en met welke gevolgen?
3. Vinden de bewindslieden dat de betrokken gemeente voldoende toezicht heeft uitgeoefend om dit privé-stortterrein en de bouwvoertreding te verhinderen?
 - a. Wanneer werd de eerste verbalisering door de gemeentelijke politie opgesteld? Ging het storten daarna verder? Zo ja, hoe kon dit gebeuren?
 - b. Wanneer werden de OVAM-diensten verwittigd? Menen de bewindslieden niet dat in deze, iedere laattijdigheid in optreden, gezien de veelal onherroepelijke gevolgen, uit de boze is en als beleidsfout moge bestempeld worden?
4. Wanneer bekwam de bouwheer een bouwtoelating? Omvatte deze de reliëfwijziging?
5. Voerde de OVAM-dienst een afvalonderzoek uit tot het oorspronkelijk bodempeil? Zo neen, waarom niet? Welke zijn de resultaten van dit onderzoek? Achten de Ministers en OVAM het geoorloofd op die plaats gemengde afval te storten? Zo neen, welke verwijderingsmaatregelen zullen er o.a. ter voorkomen van de grondwatervervuiling genomen worden?
6. Bezat de stortfirma een waterlozingsvergunning rond 12 juli om het grondwater te lozen op de belendende percelen en via de oprit van het huis nr. 45? Zo neen, welke maatregelen werden genomen t.o.v. deze overtreding?
7. Is het zo dat skeletoverblijfselen vanuit de bodemwerken in de kerk van Bonheiden gestort werden? Bestond hiervoor een toelating? Werd de geestelijke overheid van de betrokken parochie verwittigd?
8. Weet de betrokken Minister dat er rond of op 9 juli door dezelfde containerfirma gekleurde PVC-vaten gedumpt werden in de betrokken bouwput? Beschikte de firma over de gepaste vergunning hiervoor? Welke was de inhoud van deze vaten? Vanwaar waren ze afkomstig? Is de bevoegde Minister bereid, bij ontkennende antwoorden op het hierboven gevraagde, om ter zake een grondig bodemonderzoek te laten instellen ten einde later Lekkerkerkse toestanden te voorkomen?
9. Is het juist dat de stortfirma op of rond 20 augustus de verzegelde bouwput opnieuw berijdt met een bulldozer? Heeft de gemeente verdere stappen ondernomen n.a.v. het betrokken proces-verbaal? Menen de Ministers dat dergelijk praktijken kunnen geduld worden bij deze stortfirma? Zal dienaangaande bij de bedrijfsleiding gepast opgetreden worden?
10. Verder meen ik te weten dat aldaar ook al of niet (gedeeltelijk) lege gasflessen gestort werden; is dit zo? Kunnen de Ministers mij de gevolgen van

inwerkend gas voor de ondergrond en (latere) bodemteelt meedelen? Werden deze flessen opgegraven? Waarom niet?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat, voor zover het aangelegenheden betreft die vallen onder toepassing van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, gevraagd wordt aan de provinciale directie van de stedenbouw om een onderzoek in te stellen.

Van **zohaast** me de gegevens van dit onderzoek bekend zijn, zal ik het geachte lid een inhoudelijk antwoord verstrekken.

Vraag nr. 206 van 27 september 1983 van de heer J. DE MOL

Vellen hoogstammige bomen — Toepassing gemeentelijke bouwverordeningen

De gemeentelijke bouwverordeningen werden bij koninklijk besluit goedgekeurd. Thans gebeurt dit bij besluit van de bevoegde Gemeenschapsminister. Een paar honderd gemeenten van vóór de fusie zouden beschikken over een bouwverordening over het vellen van hoogstammige bomen.

In Vlaanderen zouden er bovendien ongeveer 80 gemeentelijke bouwverordeningen van kracht zijn betreffende andere materies. Vanaf 1980 werden tientallen beplantingsverordeningen aan de koninklijke goedkeuring en nadien aan de bevoegde Gemeenschapsminister voorgelegd via de bestendige deputatie.

Is het de geachte Gemeenschapsminister mogelijk in dit verband volgende inlichtingen te verstrekken.

1. Een lijst per gemeente en per provincie van alle nog van kracht zijnde gemeentelijke bouwverordeningen sinds de stedenbouwwijzigingen van 1970, met daarbij telkens de vermelding van de datum van het koninklijk besluit of het besluit van de Gemeenschapsminister en de materie waarover het gaat.
2. Een identieke lijst van de verkavelingsverordeningen.
3. Hoeveel beplantingsverordeningen zijn er nog in behandeling op de administratie van de ruimtelijke ordening en het leefmilieu? Hoe komt het dat er sinds 1980 misschien wel 60 bouwverordeningen met de goedkeuring van de bestendige deputaties aan het hoofdbestuur van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening voorgelegd werden, zonder dat daar enig gevolg aan gegeven werd?
4. Wordt er niet overwogen een beplantingsverordening voor Vlaanderen te maken die ook een syn-

these zou inhouden van de bestaande verordeningen op het vellen van hoogstammige bomen?

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de gevraagde gegevens gevraagd werden aan de administratie van ruimtelijke ordening en leefmilieu. Van zohaast deze mij worden overgemaakt, zal ik niet nalaten een inhoudelijk antwoord te verstrekken.

Vraag nr. 207 van 27 september 1983 van de heer J. DE MOL

Vonnissen of arresten van afbraak — Uitvoeringsproblematiek

In Vlaanderen zijn er sinds 1970 ongeveer 6.000 vonnissen en/of arresten geveld waarbij de afbraak bevolen werd. Die rechterlijke uitspraken zijn reeds jaren in kracht van gewijsde gegaan. In die gevallen mag na het verstrijken van de in het vonnis of de in het arrest opgelegde termijn, die maximaal 1 jaar is, de gemachtigde ambtenaar of het schepencollege ambtshalve tot de afbraak overgaan indien de overtreder het niet zelf gedaan heeft. Hoogst uitzonderlijk wordt het aan een derde burgerlijke partij toegestaan. De praktijk leert dat slechts enkele overtreders zelf die afbraak uitgevoerd hebben. Hoogstens in 10 gevallen hebben schepencolleges ambtshalve een afbraakvonnis of arrest uitgevoerd.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. In hoeveel gevallen hebben in Vlaanderen sinds 1970 de gemachtigde ambtenaren ambtshalve vonnissen of arresten van afbraak uitgevoerd?
2. Hoeveel aanbestedingen werden er daartoe gehouden?
3. Welke som was er op de begroting van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voorzien voor 1982 en voor 1983 ter ambtshalve uitvoering van vonnissen of arresten van afbraak?
4. De Gemeenschapsminister heeft ooit verklaard dat het uitvoeren van afbraakvonnissen of arresten een zaak is voor de schepencolleges, waar iedereen weet dat ze daartoe politieke moed missen. Die vonnissen of arresten worden nochtans zeker voor 95 procent uitgesproken op eenzijdige vordering van de gemachtigde ambtenaar namens het bestuur van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening. Door het standpunt wil men blijkbaar zijn verantwoordelijkheid afschuiven. Welk beleid zal er gevoerd worden om deze discriminerende situatie te beëindigen?
5. Wordt er een amnestiemaatregel overwogen voor deze als de zwaarste categorie aanziene bouwmissdrijven?
6. Wordt het nog als zinvol geacht jaarlijks in Vlaanderen een kleine 400 tal vorderingen van afbraak bij de rechtbanken in te leiden wetende dat er toch niet afgebroken wordt? Ook de dwangsom, die een

middel is van de rechterlijke macht en niet van de uitvoerende macht, blijkt hier geen oplossing te bieden, gezien de rechters de overheid erop wijzen dat ze reeds over alle middelen beschikken om vonnissen of arresten uit te voeren.

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de gevraagde gegevens opgevraagd werden aan de administratie van de ruimtelijke ordening en het leefmilieu. Van zohaast deze mij worden overgemaakt, zal ik niet nalaten een inhoudelijk antwoord te verstrekken.

Vraag nr. 210 van 29 september 1983 van de heer M. OLIVIER

Arrondissement Kortrijk — Inventarisatie onbebouwde kadastrale percelen

Het koninklijk besluit van 8 januari 1980 vraagt aan de gemeenten een inventaris op te maken van de onbebouwde percelen van niet vervallen verkavelingen en van de vrije bouwpercelen in de woongebieden.

Mag ik door de heer Minister ingelicht worden over volgende gegevens voor het arrondissement Kortrijk en dit per gemeente :

1. Het aantal onbebouwde kadastrale percelen :
 - in de effectieve woongebieden;
 - in de woongebieden met landelijk karakter;
 - in woonparken ;
 - in woonuitbreidingsgebieden.
2. Voor de diverse gebieden het aantal kadastrale percelen die het voorwerp van een verkaveling uitmaakten die nu vervallen zijn.
3. De datum waarop de inventaris opgemaakt werd.

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de gevraagde gegevens opgevraagd werden aan de administratie van de ruimtelijke ordening en het leefmilieu. Van zohaast deze mij worden overgemaakt zal ik niet nalaten een inhoudelijk antwoord te verstrekken.

J. BUCHMANN GEMEENSCHAPSMINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 61 van 29 september 1983 van de heer L. VANVELTHOVEN

Openbare sector sociale huurwoningen — Beleidsop- ties

De overheid is begonnen met een informatiecampa-
gne met de bedoeling het publiek ervan te overtuigen

dat bouwen, kopen of verbouwen van woningen
thans voordeliger is dan ooit.

De campagne heeft vooral de privé woningbouw en
de eigendomsverwerving op het oog.

Daarentegen wordt er een al te restrictief beleid ge-
voerd t.o.v. de openbare sector van de sociale huur-
woningen.

In dit verband bekwam ik graag antwoord op volgen-
de vragen.

1. Welke is op dit ogenblik de leegstand van sociale
woningen in de openbare sector, voor Vlaanderen
in het algemeen en voor elke provincie afzonder-
lijk?
Verantwoorden deze cijfers, volgens de Minister,
het feit dat er voor de huursector nog slechts mar-
ginaal wordt gebouwd?
2. Reeds meermaals heeft de Minister verklaard de
institutionele belegger te willen betrekken bij de
sociale woningbouw.
Graag vernam ik op welke wijze en onder welke
voorwaarden dit kan?
3. Inzake de activiteiten van de NLM vernam ik
graag
 1. hoeveel projecten voor de groepsbouw in 1983
zullen worden goedgekeurd en hoeveel wonin-
gen dit in totaal betreft.
 2. hoeveel aanvragen tot aankoop van een kleine
landeigendom er in de periode 1.1.1983 tot
1.9.1983 konden ingewilligd worden.
 3. hoeveel aanvragen tot aankoop van een kleine
landeigendom er op dit ogenblik hangend zijn,
per provincie.
 Ook hier wens ik te vernemen of de cijfers
aantonen dat de beschikbare kredieten moeten
verhoogd worden.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onmid-
dellijk bijkomende inlichtingen heb laten inwinnen
bij de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting
en bij de Nationale Landmaatschappij.

Zodra ik die ontvangen heb zal ik hem onverwijld
mijn definitief antwoord mededelen.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANT- WOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.